

443. 1765 - 1766. — 1765 Μαρτίου 9, ἡμέρᾳ Τετράρῃ, ἐγένιν οσεισμός εἰς ὅλον τὸ Ἅγιον ὄρος, καὶ ἔπειτα ὀλοίσσει ἕως ἡμέρας σαράντα, ἐξόχως δὲ τὴν ἡμέραν τῆς παραμονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐγένιν ὑπὲρ ταῖς σαράντα φοραῖς καὶ σεισμοὶ φοβεροί, καὶ ὅλην τὴν ἀγρυπνίαν· καὶ πρὸνόντας ἢ δεκαοκτῶ τοῦ Ἀπριλλίου ἔπαυσεν παντελῶς ὁ σεισμός. Ὑστερον πάλιν τῷ αὐτῷ ἔτει καὶ μηνὶ Νοεμβρίῳ 4, εἰς τὰς 12 ὥρας τῆς νυκτός, ἔτι σεισμός μὲ σπασμὸν φοβερῶτατον καὶ ἐρράγησαν πάλιν τοῖχοι ἐκκλησιῶν καὶ οἰκῶν. Ἐβάσταξεν καὶ οὗτος ὁ σεισμός ἕως ἡμέρας σαραντατρεῖς. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ὁ σεισμός οὗτος τοῦ Νοεμβρίου ἐγένιν ὄχι μόνον εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους καὶ διαφόρους τόπους.

1766 Μαΐου 11, ἡμέρᾳ Πέμπτην ἐγένιν τοιοῦτος φοβερῶτατος σεισμός εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ ἐκκλησίαις πολλαῖς καὶ τζαμια βασιλικά καὶ σεράγια πολλὰ διεσκορπίσθησαν καὶ φόβος καὶ τρόμος ἔλαθεν ἅπαντας, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς σουλτάν Μουσταφᾶς ἐν σκηνῇ διήγεν ἐπιπολύ. Ἐπειτα ἔπίσαν κεραυνοὶ καὶ πολλὰ ὀσπήτια ἐνέπρησαν. Εἶτα πάλιν Ἰουλίου 25 ἕτερος σεισμός τρομερῶτατος εἰς αὐτὴν αὖθις τὴν βασιλεύουσαν καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς τόπους, ὡς ἄνωθιν.

Σημείωμα Γρηγορίου Βατοπεδῖνου τοῦπίκην Καλλεργίου.

Κωδ. 504 σ. 61, τῆς λαύρας Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 571).

444 1766. — ἀψῆς Ἰανουαρίου 19 ἡμέρᾳ Πέμπτη ἤρξατο τὴν παράδοσιν τῆς γεωμετρίας ὁ διδάσκαλος κύρ Ἰωσήφ εἰς τὴν Μολδαβίαν ἐν τῇ τῶν Φραγγῶν ἐκκλησίᾳ.

Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τοῦ κώδικος 180 (396) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litziica* σ. 89).

445 1766. — ἀψῆς Ἐριζόντων τῶν προϋχόντων τῆς ἐπαρχίας ταύτης τοῦ Καρπηνησίου, τίς πρῶτος αὐτῆς ἀρξεται, καὶ ὡς ἐκ τούτου, ὡς ἐπόμενον ἦν, εἰς πατρίδας θαιριθέντων καὶ κόμματα, τῶν τε παθῶν ἐξαφθέντων, καθὰ συμβαίνει ἐν τοῖς τοιοῦτοις, διεβλήθη παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ ἀρχῇ, τῇ τότε τῆς ἐπαρχίας διοίκουσῃ, ὑπὸ τοῦ ἰναντίου κόμματος ὁ Ἰωάννης Παλαιόπουλος, ὁ καὶ Λογοθέτης, ὡς σκανδαλοποιὸς καὶ ταραξίας καὶ πολλῶν κακῶν τοῖς ὑπηκόοις πρόξε-

νος. Αὐτὴ δὲ ἐπιβεβαιώσασα τὰ κατὰ τοῦτου δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ὀθωμανικὴν αὐλὴν, ἐνήργησεν ἵνα ἐκδοθῆ δίαταγμα τῆς ἀναίρεσιως τοῦ ἀθλίου τοῦτου Παλαιοπούλου. Ἐστάλη οὖν τοῦτο πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ἠπείρου καὶ πάσης Ἑλλάδος, τὸν τουρκιστὶ Δερμπεντάτ ναζηρὶ λεγόμενον, ἰδίως δὲ τὴν τῆς Τρίκκης ἡγεμονίαν διευθύνοντα, καὶ ἐν Λαρίσῃ τότε διατρίβοντα, διαταττόμενον, ἵνα ἐνεργήσῃ ὁ τε αὐτὸ τοῦτο τὸ δίαταγμα διακελεύεται. Οὐκοῦν ἐκεῖνος, τῷ βασιλικῷ ὑπέικων κλιμακί, διέταξε τὸν φρούραρχον τῆς ἐπαρχίας ταύτης, Χατζήναγας δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ, ὅπως ἀποταμῶν τὴν κεφαλὴν τοῦ Παλαιοπούλου, ἀποστείλῃ ταύτην πρὸς αὐτὸν τὴν ταχίστην. Αὐτίκα τοῖνον οὗτος μεταπέμπεται τὸν δυστυχῆ αὐτὸν Παλαιόπουλον, καὶ ἤδη τὴν ἐξωτέραν τῆς οἰκίας, ἐν ἧ ὁ Ὀθωμανὸς οὗτος κατέλυε, ἀναβαίνοντα κλίμακα, περὶ τε τὸ μέσον τῶν βαθμίδων γενόμενον, βάλλει τοῦτον καιρίως διὰ πυροβόλου Αἰθίοψ τις, ὅς ἦν πρὸς τοῦτο διορισθεὶς, πεσόντα τε κάρατομει, τό τε σῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν κατὰ τὴν λεωφόρον γέφυραν μετατεθὲν, προστάζει τοῦ κρατοῦντος, διέμεινεν ἐκεῖ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἄταφον¹.

Τῷ αὐτῷ ἔτει. Τῆς 16' Αὐγούστου. Μετέστη τῶν τῆδε ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενόμενος αἰδιδιμος ἱεράρχης τῆς ἐπαρχίας ταύτης Νεκτάριος, ἀρχιερατεύσας μετὰ τὸν ἀπὸ Μυτιλήνης Κωνστάντιον ἀπὸ τοῦ ἀψμη' ἔτους. Ἐξ Ἰωαννίνων ἦν οὗτος· λαϊκὸς δὲ ἔτι ὧν ἐσχολάρησεν ἐν τῇ σχολῇ τῶν Σερρῶν, Νικόλαος καλούμενος.

αψξς. Προεχειρίσθη τὴν προεδρίαν τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης Λητζᾶς καὶ Ἀγράφων, χηρευούσης τότε ποιμένος, ὁ αἰδιδιμος Διονύσιος, ὁ ἀπὸ τινος χωρίου τῆς Θεσσαλίας, οὐ μακρὰν τῆς Λαρίσης κειμένου, καὶ Πακράτος λεγομένου, ἔλκων τὸ γένος. Ποιμάνας δὲ θεοφιλῶς τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον 27 ἔτη, καὶ παραιτησάμενος τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὸν πρωτεύοντα τῶν ἑαυτοῦ διακόνων Δοσίθεον, χειροτονηθέντα ἐπίσκοπον κατὰ τὸ ἀψλγ' ἐν τῷ κατὰ τὴν πόλιν ταύτην ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς 13' Ἰουλίου, ὑπὸ τε τοῦ Λαρίσης Διону-

¹ Καθ' ἃ σημειῶνται καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ, τὰ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Παλαιοπούλου ἱστοροῦνται καὶ ὑπὸ δημοτικῷ ᾄσματος ἐκδοθέντος ἐν τῇ Συλλογῇ Π. Ἀραβαντινοῦ. Ἐν Ἀθήναις. 1880 σ. 30.

σίου α) τοῦ Νέων Πατρῶν Πολυκάρπου β) καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ πρώην Λητζᾶς, αὐτὸς μὲν καρπούμενος τὰ νενομισμένα δικαιώματα ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, τοῦ τε Μεγάλου χωρίου καὶ τοῦ Νεοχωρίου τῆς Κοστριάδος, διέμενεν ἐνταῦθα ἡσυχάζων, τὰ δὲ τῆς λοιπῆς ἐπαρχίας περιοδεύων ἀπελάμβανεν ὁ διάδοχος. Κατὰ δὲ τὸ ἀψήζ' τρυχωθεὶς ὑπὸ τοῦ γήρωτος, καὶ νοσήσας μικρόν τι, μετάπεμπτον ποιεῖται τὸν ἐκ τῆς μονῆς τῆς Φουρνᾶς πνευματικὸν Γαβριήλ, ὃ τινι τοὺς λογισμοὺς αὐτοῦ τὸ τελευταῖον ἐξομολογησάμενος, καὶ τὸ θεῖον τῶν μοναχῶν ἐνδυσάμενος σχῆμα, ἀνεπαύσατο τοῦ βίου κατὰ τὴν κγ' τοῦ Ἀπριλίου ἐν ἡμέρᾳ Διαββάτῃ, ὀγδοηκοντούτης ὡς ἐγγιστα γενόμενος, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας ἐν τῷ νοτίῳ περιβόλῳ, ὅπου προετάφη καὶ ὁ τοῦτου προκάτοχος Νεκτάριος. Λόγον δὲ ἐπιτάφιον ἐξεφώνησε τότε ὁ ἐκ τοῦ Μαυρίλου Ζαχαρίας ἱερεὺς, ὁ πατὴρ τῶν Αἰνιάνων γ).

α) Βυζάντιος ἦν οὗτος τὴν πατρίδα, ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας, Καλλιάρχης τὸ ἐπώνυμον, προβιβασθεὶς δὲ εἰς τὴν τῆς Ἐφέσου μητρόπολιν κατὰ τὸ αὐδ' καὶ διαμείνας ἐν ταύτῃ ἄχρι τοῦ αὐκα'. Ἔλαβε καὶ οὗτος τὸν δι' ἀγχόνης μαρτυρικὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει θάνατον, διὰ τὴν τότε κινηθεῖσαν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, εἰς τῶν ἐπιφανεστέρων ἀρχιερέων γενόμενος.

β) Πατρίς τοῦτου ἦν ἡ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν Τσαρίτσανη, τῆς τε καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν παιδείας ἐγκρατῆς, καὶ δεινὸς εἰς τὸ γράφειν, καὶ ποιητῆς. Ὁ βίος δὲ αὐτοῦ ἀνοίκειος ὅλως τῷ ἀρχιερατικῷ ἀξιώματι, οὐ τύπος καὶ ὑπογραμμὸς ἀρετῆς, ἀλλὰ σκάνδαλον τῷ ὑπ' αὐτὸν ποιμανίῳ γενόμενος, λάτρις εἰς ἄκρον τῆς κοιλίας ὄν, καὶ τῇ κραিপάλῃ καὶ μέθῃ διημερεύων. Πρὸς τοῦτον λέγεται εἰπεῖν τινα μηλωτορράφον, ἐξ Ἰωαννίνων μὲν ὀρμώμενον, ἐν τῇ Νέᾳ δὲ Πάτρᾳ διαμείνοντα· ὦ δέσποτα! Καλὸν τυρὶ καὶ νόστιμον εἰς σκύλλινον τομάρι. Ἔδωκε δὲ τέλος τοῦ βίου ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῶν Νέων Πατρῶν, κατὰ τὸ αὐαη'.

γ) Μετήλλαξε τὸν βίον οὗτος κατὰ τὸ αὐαζ' ἐν τῇ Νέᾳ Πάτρᾳ, πολλὰ παθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ αὐκα' ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν καὶ οὐδ' αὐτὸ ἀπέφυγε τὸ χαρῶνειον δισμωτήριον.

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ ἀνωνύμου ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας Τόμ. Β' σ. 114 κ. ἑ. ἐκ κώδικος ἀποκειμένου παρὰ τῶν κ. Κωνσταντίνου Ἰατρῖδη, τότε δημάρχου Καρπενησίων. Ἴδε συνέχειαν ὑπ' ἀρ. 499.

446. 1766-1782. — Εἰς τοὺς 1766 κατὰ τὴν 14^{ην} Μαΐου συνέβη φρικώδης σεισμός ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἰς τοὺς 1778 ἐγένετο μέγας χειμὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει· τῷ αὐτῷ ἔτει συνέβη καὶ μέγα θανατικόν.

Εἰς τοὺς 1782 συνέβη μεγαλωτάτη πυρκαϊά, καὶ ἐκάη τὸ περισσότερον μέρος τῆς πόλεως. Ἰθάσταξε δὲ ὥρας ἐξηνταπέντε.

Ἐν σ. 372 τοῦ κώδικος 203 τῆς ἐν Ἀγίῳ θρεῖ μονῆς Πανταλεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 323).

447. 1767. — ἀψξ Ἀπριλίου ἔγξώσθη ὁ μουφτής . . . καὶ ἐγένεν μουφτής ὁ πρῶν Βελὶ ἐφέντης. Τῷ αὐτῷ καιρῷ ἐτελεύτησαν ὁ Ἀσλάν Γερέι χάνης καὶ ἐγένεν χάνης ὁ Μασούλ Γερέι ἀπὸ Γιάμπολι.

Ἐν σ. 478 τοῦ δε' ἀρ. 180 (396) κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 90).

448. 1768. — ἀψξ Σεπτεμβρίου κε ἡμέρα Πέμπτη ὥρα ὀγδόη τῆς ἡμέρας ἐσφαλίσθη ὁ ἑλτζῆς τοῦ Ῥώσσου εἰς τοὺς Γεδι Κουλάδες καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἤγουν Σεπτεμβρίου λ, Τρίτη ἐσπίρας, ἐσφαλίσθη καὶ ὁ δεύτερος ἑλτζῆς τοῦ Ῥώσσου εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

ἀψξ Σεπτεμβρίου κη, ἡμέρα Κυριακῆ, ἐγένε μέγας δραγωμάνος τῆς κραταιᾶς βασιλείας ὁ ἀρχων λογοθέτης Νικολάκης Σουτζος.

ἀψξ Ὀκτωμβρίου ς ἐμβῆκεν εἰς τὴν Πόλιν ὁ χάνης Κρόμ Γερέης καὶ πηγαίνωντας πρῶτον εἰς τὸ Πασᾶ καπισί, ἐγύρισεν ἔπειτα εἰς τὸ κονάκι του πλησίον τοῦ Ἐσχί Σαραίου.

ἀψξ Ὀκτωμβρίου θ, ἡμέρα Πέμπτη, ἐξώσθη ὁ Χαμζά πασᾶς ἀπὸ τὸ βεζαρέτι καὶ ἐγένεν ἀντ' αὐτοῦ βεζίρης ὁ καϊμακάμης ἀπὸ Νισαντζίπασας τούνομα.

Ὁ Χαμζά πασᾶς ἐστάθηκε βεζίρης 29 ἡμέρας καὶ ἡμέρα Δευτέρᾳ τοῦ Ὀκτωμβρίου κγ ἐκίνησε ἀπὸ τὴν Πόλιν μετὸν συνήθη τζεκτηρὶν ἤγουν κατήριον εἰς τὰ Χανιά.

ἀψξ Ὀκτωμβρίου ιδ, ἡμέρα Τρίτη, ἀπέθανεν ὁ Βελὶ ἐφέντης σεχισλάμης καὶ τῇ ἐπαύριον ἐγένεν σεχισλάμης ὁ Ὀσμάν Μουλάς.

ἀψξ Ὀκτωμβρίου ιζ, ἡμέρα Παρασκευῆ, ἐφόρισε καββάδι διὰ βλάχμπης ὁ ὑψηλότατος μας αὐθέντης Γρηγόριος Ἀλεξάνδρου Γαῖκα βσιβόδας Ὀκτωμβρίου κα, ἡμέρα Τρίτη, ἐπῆρε τὴν κουκαν Ὀκτωμβρίου κε, ἡμέρα Σαββάτῳ, ἐπῆρε τὰ τούγια.

Ἰκτωμβρίου λ̄, ἡμέρα Πέμπτη, εὐχάρισται μὲ τὸ ἀλάι εἰς Κιουτζούκ - Κιογι.

Νοεμβρίου ᾱ ἡμέρα Σαββάτω κινῶντες ἐκεῖθεν ἐκονεύσαμεν εἰς Μπογιούκ Τζεκμετζέν, ἀπέχον ὥρας 6, Νοεμβρίου β̄ ἡμέρα Κυριακῇ εἰς Σιλιβρίαν, ὥρας 8, Νοεμβρίου γ̄ ἡμέρα Δευτέρᾳ εἰς Τζορλού, ὥρας 8, Νοεμβρίου δ̄ ἡμέρα Τρίτῃ εἰς Μπουργάζι, ὥρας 9, Νοεμβρίου ε̄ ἡμέρα Τετάρτῃ εἰς Σαράντα ἐκκλησίας, ὥρας 7, ὅπου ἀφίνοντες ὅλον τὸ ἀλάι τῆς αὐθεντείας μαζῇ μὲ τὸν καπιτζίπασην καὶ μὲ τὸν μετζαδέν, ἐκινήσαμεν διὰ μετζιλίου μαζῇ μὲ τὸν αὐθέντην ἔμπροσθεν εἰς Βλαχίαν.

Νοεμβρίου ς̄ ἡμέρα Πέμπτη ἐκάμαμεν γεμικλίκι εἰς Φακέν, ὥρας 12, τῇ αὐτῇ νυκτὶ κονάκι εἰς Καρναπάτι, ὥρας 10, Νοεμβρίου ζ̄ ἡμέρα Παρασκευῇ, γεμικλίκι εἰς Τζαλί Καβάκι, ὥρας 8, τῇ αὐτῇ κονάκι εἰς Μπουχουλάρι, ὥρας 9. Νοεμβρίου η̄ ἡμέρα Σαββάτω γεμικλίκι εἰς Τασεζίκιογι, ὥρας 3, τῇ αὐτῇ περὶ τὰς 6 ὥρας τῆς νυκτὸς περνῶντας τὸν Δούναβιν εἰς Τροτοκάι, ἤλθαμεν εἰς Ὀλτένιτζαν, Νοεμβρίου θ̄ ἡμέρα Κυριακῇ περὶ τὰς 8 ὥρας τῆς ἡμέρας ἤλθομεν εἰς Βακαρέστι.

Ἐν σ. 1-2 τοῦ ὑπ' ἀρ. 151 (547) κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litziica* σ. 79 κ. ἑ.).

449. 1768 - 1774; — Ἐνταῦθα ἐνθυμιζῶ τὸν καιρὸν ἠνίκα ἤγειρε πόλεμον μέγαν ὁ ξανθὸς κατὰ τοῦ Μουσουλμάνου, διατριψάντες δὲ ἀναμεταξὺ μαχόμενοι πλείστον καιρὸν ὑπὲρ τὰ ὀκτώ ἔτη, καὶ ἔλαβεν ὁ ξανθὸς ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ, πολεμικῶς, πλείστα καὶ διάφορα κάστρη, καὶ γῶρας κατὰ τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς, καὶ πολεμῶντας ἤγκισσε μέχρι τοῦ Δούναβι ποταμοῦ.

Ἐν φ. 1α τοῦ κώδικος 262 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Παντιλεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 343).

450. 1769. — 1769 Μαρτίου 19 ἤρθον να πᾶρου[ν] τιν χῶρα καὶ εἰς δέκατρις τοῦ Ἀπριλι⁸ ἀνιξάν τω μουτρομπι καὶ πέραν τα σκεβι του μονασιρίου τι αυτι ιμερα ἐπίραν καὶ τα πρόβατα του μονασιρίου 878 καὶ τι αυτι ιμερα απάνου 50 βουνο εκοψαν τὸν ἰγούμενον Κάλινικον χρονον 85 εονια του ι μνιμι.

Ἐξίδωκεν ὁ κ. Ἀ. Σ. Ἀρδανιτόπουλλος ἐκ τοῦ μόνου κώδικος τῆς ἐν Μαινέλω (Τρικόρφοις) μονῆς Ἐπάνω Χρέπας ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ Ἴθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Δ' σ. 574. "18ε καὶ κατωτέρω ἀρ. 493.

451. 1770. — (1770) Ἐγαλάσανε Ἀρναουτάδες τοῦ Πιρί (Θη-
βῶν) καὶ ἤρθανε οἱ Πιριῶτες εἰς τὴν Ἀθήνα.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐπὶ τοῦ ἑδικάτου στήλου τῆς νοτίου πλευρᾶς τοῦ Θεσίου
κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 192).

452. 1770. — 1770: Φεβρουαρ: α'

Ἦλθε τὸ ἀπηνέστατον καὶ παμβαρώτατον (γρ. παμδορώτατον
ἢ παμβαρβαρώτατον) ρουσσικὸν στράτευμα εἰς Πελοπόννησον εἰς
τὸ μέρος τοῦ Νεοκάστρου καὶ Μοθώνης, εἰς δὲ τὸν Μυστράν ἐπῆγαν
Μαρτίου ε': καὶ αὐτὸν κατεκυρίευσαν μετὰ τῶν Μανιατῶν, καὶ τοὺς
ἐκεῖ οἰκοῦντας Τούρκους ἅπαντας σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις ξίφει κατέ-
σφαξαν, Μαρτίου δὲ κθ'. τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλη Δευτέρᾳ ὡσεὶ ὠρᾳ η':
πολὸ πλῆθος Μανιατῶν καὶ ἄλλων Μωραϊτῶν φέροντες εἰς σημεῖον
βασιλικῷ στρατεύματι καὶ τεσσαράκοντα Ῥούσσους ἦλθον εἰς τὴν
Τριπολιζάν τὴν τοῦ ἡγεμόνος καθέδραν, καὶ ἡμετέραν πατρίδα εἰς
τὸ μέρος ὀνομαζόμενον Ἅγιος Βασίλειος, οἱ δὲ ἐκεῖ εὕρισκόμενοι
Τούρκοι ξένοι τε καὶ ἐντόπιοι λαμβάνοντες αἰδήσιν ἐξῆλθον ἅπαντες
μετὰ πολλῶν ἀρμάτων εἰς προὔπαντησίν τους καὶ διαστάσης ὡσεὶ
ὠρᾳ μιᾷ οἱ μὲν νικηθέντες ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω· οἱ δὲ νικήσαντες
καὶ θυμοῦ ἐμπλησθέντες πολλοὺς ἢ μᾶλλον εἰπεῖν πάντας τοὺς ἐκεῖ
Χριστιανοὺς ἀνείλον μαχαίρα ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἰδοὺ φανερώσω καὶ
τοὺς συγγενεῖς μου. πρῶτον τὸν πατέρα μου, τὸν ἀδελφόν του καὶ
θεῖον μου οἰκονόμον, τὸν ἀδελφόν μου Κωνσταντῖνον, τοὺς θεῖους μου
Παρασκευᾶν Ῥογάρην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σπυριδῶνα, τὸν Γεώργιον
Καρανικόλαν καὶ ἐπιλοίπους. τόση ἄδικος σφαγὴ ἐγένετο εἰς αὐτὴν
τὴν δύστηνον χώραν, ὥστε ὅπου αἱ οἰκίαι καὶ δρόμοι ἐγένεσαν αἷμα,
καὶ εἰμὴ ἀπὸ θείων ἀνδρῶν πρὸς Κύριον ἐντευξίς, τὴν ἐπιούσαν δὲν
ἐπρόφθανεν ὁ τωόντι εὐσπλαγχνικώτατος ὁ Σουμάνμπεῖς μῆτε κἂν
ὄνομα Χριστιανοῦ εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐσώζετο. Πολλάκις λοιπὸν ἡ
Πελοπόννησος αἰγματοκωσίας ἰδοκίμασε· πλὴν αὕτη ἦ ἐκ τῶν ἐν προ-
βάτου δροῦ, προβάτων φθορὰν ἀπεργασαμένων βαρβάρων λέγω Ῥου-
σῶν νῦν προξενηθεῖσα, μῆτε ἠκούσθη μῆτε ὁ κύριος νᾶ τὸ δῶσθαι εἰς
ἄλλους Χριστιανούς, διότι τότεσι πολιτεῖαι περιφανεῖς κατελείφθησαν
ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὄπωροφυλάκιον ἐν σικυηλάτῳ, καὶ ὡς

τερβιθυθος ἀποβεβληκυία τὰ φύλλα αὐτῆς, καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων. Ἐκκλησίαι μοναστήρια καὶ σχολεῖα κατεσκάφησαν καὶ ἠφανίσθησαν. Ἄπειρα πλήθη ἀθλίων Χριστιανῶν, ἱερομένων τε καὶ λαϊκῶν, μοναχῶν τε καὶ μοναζουσῶν ἄνδρῶν τε καὶ γυναικῶν νέων τε καὶ γερόντων παρθένων τε καὶ ἀπειροκάκων βρεφῶν, δορυάλωτοι καὶ αἰχμάλωτοι γενόμενοι καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης διασπαρέντες ἀγεληδὸν ὡς ἄλογα ζῶα ἀπεμπολοῦνται καὶ ἀγοράζονται πολὺ χειρότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλοτε ἐπὶ Τίτου καὶ Οὐεσπεσιανοῦ ἐξανδραποδισθέντας Ἑβραίους.

Ἐξεδόθη ἐν τῷ Φιλίππορι Τόμ. Δ' (1862) σ. 537 κ. ἑ. σπιτιῶς μέχρι κεραίας ἐξ ἐνός παλαιῦ χαρτίου, γεγραμμένου τῇ χειρὶ Ἀντωνίου Πετριδου Τριπολίτου, ὡς μὲς ἰδεδαιώσαν ὁ κατέχων νῦν αὐτὸ ἀπόγονός του κ. Ἰω. Σιώτης, διδάσκαλος ἐν Ἀθήναις.

453. 1770. — 1770 Μαρτίου 2 ἡμέρα Τριτη ὡρα ἐκτι ἐφίγαν ὁ Τουρκὴ ἀπο Γαστουρι.

Ἐν ρ. 1305 τοῦ κώδικος 654 τῆς Λαύρας Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 635).

454. 1770. — 1770 Μαρτίου 25 ἰφυλάκωσαν εἰς τὰ Τρίκκαλα τοὺς γέροντας καὶ ἐβγήκαν τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμά, καὶ Ἰουλίου 15 ἔκαυσαν οἱ Ἀλβανίτες τὸ τζαρσί, εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἔγιναν πολλὰ κακὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἔφερον σκλάβους ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ Μορέως καὶ ἱκατακούρσευσαν ὅλον τὸν κόσμον παίρνοντες γελάδια, γομάρια, βουβάλια, μουλάρια, καὶ ἔγεινε μεγάλη φθορὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Χειρόγραφον σημείωμα ἐντύπου «Ἁγιασματερίου μικροῦ» τῆς ἐν Μετεώροις μονῆς Βαρλαάμ, ἰκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Βογιατζίδου ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἰθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Γ' σ. 171 κ. ἑ.

455. 1770. — Ἀψὸ Ἀπριλλίου 18 ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ὁ κοινὸς ἡμῶν δεσπότης κύριος Ἐφραίμ, καὶ τῇ 13 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔλαθε τὸν θρόνον ὁ Πτολεμαῖδος κύρ Σωφρόνιος. καὶ τῇ 23 τοῦ Ἰουνίου ἐμάθομεν τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου παρὰ τοῖς Ἀρμενίοις οὕτως ἡ μνήμη αἰώνιος.

Κωδ. 373, ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ἐπὶ φύλλον ἐξ ἀρχῆς ἀρχαίου, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάρου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 346).

456. 1771. — (1771) Ἰουλίου 9 ἀποκεφαλίσθη ὁ Πακνανᾶς Μιχάλης.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐπὶ τοῦ πρώτου ΝΑ στόλου τοῦ Ὀλυμπίου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 182).

457. 1772. — Ἐν ἔτει ἀφ' ὧ μὴν Μαΐου 17 ἡμέρα Πέμπτη ὥρα ἑνάτη ἔπεσε χαλάζι ὡς αὐγὸν ὄρνιθας· διέτριβον εἰς μοναστήριον Μαρτζινέτι.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 161 (385) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Liturgia* σ. 85).

458. 1772. — Εἰς τοὺς 1772 ἀυγούστου 31 ἔβλαν τοὺς Ἀρβανίτες εἰς το μοναστήρι κεχαγιαδες· νὰ πέρνουν το δέκατω.

Θεραπυῶν κώδ. 48 (50) φ. 866 (Βένς ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Β' σ. 130. Κωριστοῦ τεύχους σ. 38).

459. 1773. — (1773) Ἀπέθανεν ὁ Λεονάρδος Κουτρικᾶς.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐπὶ τινος τῶν τοίχων τοῦ Θεσιεῖου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 192).

460. 1773. — 1773 Μαρτίου 4, ἡμέρα β', ἐγένειν σεισμὸς μέτριος. Ἐτι Μαρτίου 5, ἡμέρα γ', ὥρα τρίτη ἐγένειν σεισμὸς μέγας καὶ ἔπεσεν ὁ πύργος καὶ ὅλα τὰ σπίτια διαφθάρθησαν, ὁμοίως καὶ ἡ Εὐαγγελίστρια, ὡστε ἡ γῆ νόκτα καὶ ἡμέρα δὲν ἔπαυε.

Ἐτι εἰς τὰς 14 τοῦ Μαρτίου ἑξημερώνοντας Πέμπτη τοῦ Μέγα κανόνος ἕως ὥρα τετάρτη τῆς νυκτὸς ἐγένειν πάλιν σεισμὸς φρικτὸς, καὶ ἦταν ὁ λαὸς ὅλος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐγὼ ἡμουν εἰς τὴν Παναγίαν τὴν Εὐαγγελίστρια, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἱερόν ὁμοῦ μὲ τὸν Παπακαλλίνικο τοῦ ἀγίου γέροντος.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ἀθ. Ι. Σπυριδάκης ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Ε' (1901) σ. 151 ἐκ κώδικος μουσικοῦ τῆς ἐν Ἀλμυρῶ Φιλαρχαίου ἑταιρείας Ὀθρως, οὗ δὲν σημειοῦται ἡ προέλευσις.

461 1773. — Ἐν ἔτει χιλιοστῶ ἑπτακοσιοστῶ ἑβδομηκοστῶ τριτῶ κτ (=κατὰ) μῆνα Μάρτιον καὶ Ἀπριλλιον ἐγενοντο βροχαῖς πολλαῖς σεισμοὶ τε συνεχεῖς, καὶ ἀνεμοὶ δυνατοί. Τῇ δὲ δωδεκάτῃ Ἀπριλλ: περὶ ὥραν ἑνδεκάτην ἐκοκκίνησεν ὁ ἥλιος ἀπαραλλάκτως ὡς αἶμα γενόμενος.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένς ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἔθνομολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Γ, σ. 99 ἐκ τοῦ κώδικος Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 892 ἐν τῇ ἀταξίᾳ πρὸς τὸ τέλος.

462. 1774. — 1774 ἔκασαν Ὁσμαν Λεούσας τὰ Τρίκαλα μετὸν Πιετίπει μαζή, δικτι, αὐτὸς τοὺς ἴφερν καὶ ἔκλησαν τοὺς γέροντες, καὶ τὸν Δημάκην, μεσα, εἰς τὸ σφράγη τοῦ Χαλήλαγα.

Ἐξίδωκεν ὁ κ. Ν. Βένος ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Γ' σ. 99 κ. ε. ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 287, φ. τελευταίου κ.

463. 1774-1775. — Τῷ αψοδ', Ἰουλίῳ ἐ' θεοῦ συναιρουμένου (γρ. συναιρουμένου) ἐγένετο εἰρήνη τῶν πολέμων ὅπου εἶχον αἱ δύο βασιλείαι τῶν τε Ὀθωμανῶν καὶ τῶν Ῥώσων, γενομένης τῆς συμφωνίας ἐν Σούμλα. Ἐκράτησαν δὲ οἱ τοιοῦτοι φοβεροὶ πόλεμοι ἀπὸ τὸ αψοζ' ἔτος Σεπτεμβρίου κ' εἰς ὅτου ἐκηρύχθησαν μέχρι τοῦ αψοδ' Ἰουλίῳ ἐ' ἤτοι εἰς χρόνους πέντε, μῆνας ἑννέα καὶ ἡμέρας εἴκοσι καὶ μίαι. Ὅσα δὲ δεινὰ καὶ χαλεπὰ ἰδοκίμασαν οἱ δυστυχεῖς καὶ ἐλαστοὶ Χριστιανοὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς πολέμοις, αἰχμαλωσίας φημί, σφράγας, παντελεῖς γυμνώσεις, ὑστέρησιν πατρίδος, καὶ ἐξομώσεις, καὶ ἄλλα μυρία δεινὰ, καὶ πέρα δεινῶν, ἐῶμεν λέγειν διὰ τὸ μὴ ἐπιδέχασθαι γραφεῖν. Κατὰ δὲ τὸ αψοε' ἔτος, Ἰουλίῳ η' ἐγένετο ἡ ἐλευθερία μας διὰ βασιλικῶν προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ, καὶ μετοικίσθημεν ἀπὸ τῆς Μιτυλήνης εἰς τὴν πατρίδα μας Τένεδον. Ἐλθόντες κατὰ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ αὐτοῦ, δὲν ἐλλείψαμεν τὸ νὰ γράφωμεν συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως τῷ τε πατριάρχῃ κύρ Σωφρονίῳ, τῇ ἱερᾷ συνόδῳ, τοῖς ἐπιτρόποις τοῦ κοινοῦ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἰδίως ἀρχιερεῦσι τε καὶ ἄρχουσι, δεόμενοι θερμῶς νὰ μας ἐλευθερώσουν ἀπὸ ἐντεῦθεν, καὶ νὰ ἀπέλθωμεν εἰς βασιλεύουσαν διὰ τινὰς κατεπειγούσας ἀναγκαίας μας χρείας, μόλις μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἑνός, μηνῶν ἑννέα καὶ ἡμερῶν δύο, ἤτοι τῷ αψοζ' Ἀπριλλίου κς', ἡμέρα δ' οἰκτω καμφθέντες, ἐλάβομεν τὸν τῆς ἐλευθερίας μας βασιλικὸν ὑψηλὸν προσκυνητὸν ὀρισμὸν, διαλαμβάνων ὅτι νὰ ἀπέλθωμεν εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἀντιγόνου εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, μετὰ διορίας ἡμερῶν ἐξήκοντα καὶ μίαι, καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν ἰδίαν μας πατρίδα, ἢ λάβωσι πέρασ αἱ ὑποθέσεις μας ἢ οὐ· καὶ εἴθε νὰ λάβωσιν ἀγαθὸν πέρασ ἐντὸς ὀλίγου, καὶ νὰ ἐπανακάμψωμεν πάλιν εἰς τὰ ἴδια, ὄντες κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι εἰς τοῦτο.

Ἐν τῷ κώδικι Εὐαγγελικῆς σχολῆς Σμύρνης Α-28 μετὰ τὴν ὑπὸ Νεκταρίου (Ἐπιτομὴ τῆς ἱεροκοσμικῆς ἱστορίας. Ἐνετίησιν 1729 σ. 225-232) ἐκδοθεμένην αὐτοβιογραφικὴν σημείωσιν Μελετίου τοῦ Τενεδίου πατριάρχου, χειροτῷ αὐτοῦ (Κεραμεῶς σ. 26).

464. 1776-1778. — Εἰς τοὺς 1776 κατὰ τὴν 17^{ην} Μαΐου συνέβη φρικώδης σεισμός ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἰς τοὺς 1778 ἐγένετο μέγας χειμὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει· τῷ αὐτῷ ἔτει συνέβη καὶ μέγα θανατικόν.

Εἰς τοὺς 1778 συνέβη μεγαλωτάτη πυρκαϊὰ καὶ ἐκάη τὸ περισσότερον μέρος τῆς πόλεως, ἐβάσταξε δὲ ὥρας ἐξηνταπέντε.

Ἐν τῷ κώδικι 208 τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 323).

465. 1777-1779. — Τῷ 1777 Αὐγούστου 22 ἡμέρα Τρίτη ἦλθεν εἰς ἀσκητῆς καλούμενος Κοσμάς ἱερομόναχος καὶ ἐδίδαξεν ἡμέρας τρεῖς ἐν Βερατίῳ. Τὴν διδασχὴν δὲ ἐβαλεν ἀναβαίνων ἐπὶ σκαμνίου καὶ ἐδίδαξεν ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἐκοψαν αἱ γυναῖκες τὰ ἀσήμια καὶ τὰ μεταξωτὰ φορέματα· καὶ μετὰ δεύτερον χρόνον πάλιν ἦλθεν εἰς Μουζακίαν καὶ ἐφθασεν εἰς τὸ χωρίον Κολικόνδησι καὶ τὸν ἐπνιξαν μεσχοινὶ καὶ τὸν ἐρριψαν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ τὸν ἐβγαλαν καὶ τὸν ἐνταφίασαν εἰς τὸ ῥηθὲν χωρίον καὶ γράφω τὴν ἡμέραν ὅπου τὸν ἐσκοτώσαν 1779 Αὐγούστου 24 ἡμέρα Σαββάτῳ.

Κάστρου πόλεως Βερατίου κώδ. 49 ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ πίνακος. Ἴδε Ἄνθιμον Ἀλεξούδην ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἰθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Ε' σ. 369.

466. 1778. — Οὗτος ὁ νομοκάνων ἐγράφθη καὶ ἐσταχῶθη διὰ τριῶν ἡμερῶν παρ' ἐμοῦ Ῥάσκας μητροπολίτου Γερασίου Κωνσταντινοπολίτου, οὗ καὶ τὸ γένος Τράμπα ὄντος ἐν ἐξωρίᾳ διὰ βασιλικοῦ ὀρισμοῦ καὶ ἀποφάσει τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀδίκως καὶ παραλόγως ἐν τῇ μονῇ τοῦ Βαρλαάμ τῶν Μετσώρων . . . ἐν ἔτει αὔστῳ Μαΐῳ 17^{ην} τοῦ τυφλοῦ Κυριακῆ ἦλθεν καὶ τὸ ἰτλάκι μας . . .

Ἐν φ. 46 τοῦ κώδικος 413 τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ἰέρων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 81).

466^a. 1778. — Ἴδε ἀνωτέρῳ ἀρ. 446.

467. 1778-1780. — Τῷ 1778_ω : ἔτει μηνὶ Ἰουνίου εἴ^η σεισμός φρικώδης ἐν Σμύρῃ ἐγένετο καὶ διεκράτησε κλ[ον]ομένη ἡ γῆ μέχρι τέλους τοῦ μηνός. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ κδ^ᾃ τοῦ μηνός ἡμέρα Κυριακῆ γέγονε καὶ ἐμπρησμός μέγας, καὶ τὸ τρίτον μέρος αὐτῆς κατέκαυσε

καὶ τὴν Ἀγίαν Φωτινὴν πάλιν καὶ τὸ σχολεῖον ὁμοῦ καὶ τοὺς τῶν προκρίτων πιστῶν οἴκους πάντας· εὖρε γὰρ καὶ χολώ[ν]ουσα ἡ δίκη διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀνεψιὸν ἡμῶν συκοφαντίαν. Καὶ ἐν τῇ βασιλευούτῃ ὁ λοιμὸς ὑπερῦξεν, καὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ὀθωμανῶν τῇ κατὰ Σκυθῶν οἱ στρατιῶται τὸν ἀρχιστράτηγον αὐτῶν, καὶ χιλιάρχον μεληδὸν κατέκωψαν, καὶ διεσκορπίσθησαν οἱ γενάδαι. Ταῦτα λέγεται καὶ διὰ τὴν εἰς Ἐσω παρεμβολήν, καὶ στόλον τὸν εἰς Εὐξείνου.

Τῷ 1779φ· στόλων ἐτοιμασία πάλιν κατὰ τῆς Χερσῶνος, καὶ ἐν Μαρτίου μετὰ πολλὰς λογομαχίας ἐδέχθη τὸ αὐτόνομον τῶν Σκυθῶν ἡ ὑψηλὴ Ἠόρτα, καὶ τὰ κεφάλαια τὰ λοιπὰ (ὡς λέγεται) καὶ ἐνεδύθησαν οἱ μεσάζοντες Ὀθωμανοὶ σισύρας, καὶ χλαμύδας, καὶ οἱ πρέσβεις Ῥουσίας καὶ Γαλλίας. Καὶ ὁ στόλος κατὰ Ἀλβανῶν τῶν εἰς Πέλοπος. Καὶ φόνων;) πολὺς Ἀλβανῶν, καὶ σιτοδεία ἐν Ἑλλάδι, καὶ Θεσσαλίᾳ, καὶ τῶν πέριξ καὶ λιμὸς μέγας, ὡς καὶ ὁ παρὲλθὼν χειμὼν μέγας, καὶ ἀφορητός, ἐξ οὗ ἡ ἀφορία γῆς καὶ σιτοδεία ἀποστασία τελεία Ἀλβανῶν.

Καὶ τῷ 1780 ἐκστρατεία κατ' αὐτῶν, καὶ ὀρισμοὶ εἰς τέλη χειμῶνος καὶ οὗτος βαρὺς μετὰ νόσων διαφορῶν, καὶ κλειδονες θαλάσσης μέγιστοι καὶ πλοίων καταποντισμοί, καὶ ἀνθρώπων ὄλεθρος μετὰ πολλὰς λογομαχίας, καὶ διαφοροὺς κινήσεις τῆς αὐλῆς ἐκηρύχθη τέλος ἡ βασιλίς Αἰκατερίνη Β^α κυρία καὶ βασιλίς τῆς Χερσῶνος, καὶ Ταυρικῆς, καὶ πάσης τῆς ἐξω Σκυθίας.

Σημείωμα αὐτόγραφον τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου Ε' ἐν ρ. 1336 τοῦ ὑπ' ἀρ. 29 κώδικος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἐν Ἀθήναις (Νέου Ἑλληνομνημονοῦ Τόμ. Α' σ. 493 κ. ἰ.).

468. 1779. — 1779 Μαρτίου 2 ἐσκότωσαν τὸν κῦρ Νοῦτζο εἰς τοῦ Σουλεϊμάν πασιᾶ τὰ σπίτια, ἡμέρα Παρασκευὴ εἰς τὰς ἕξ ὥρας τῆς μέρας. Γρηγόρης Ἰωάννου ἔγραψα.

Χειρόγραφον σημείωμα ἐντύπου Μηναίου τοῦ 1761 τῆς ἐκκλησίας Κάτω Βίτοης τῆς Ἠπείρου, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Σάρρου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς Ἱστειρίας Τόμ. Ε' σ. 369, ὅστις παραπέμπει εἰς τὰ διαφορῶς περὶ τοῦ γεγονότος τούτου ἐκτεθειμένα ὑπὸ Λαμπριδίου ἐν Ἠπειρωτικοῖς Μελετήμασι 9, σ. 23-26 καὶ Ἀραβαντινοῦ ἐν Ἱστορίᾳ Ἀλλῆ πασσά σ. 52.

469. 1779. — 1779 Ἰουλίου 18 ἔγινε γιανκίνη εἰς τὴν Πόλιν ὥρας 18 καὶ ἄρχησε ἀπὸ τοῦ Σουλτάν Παγιαζήτη καὶ ἐκτάθη.

Μονῆς Ἀδραάμ ἐν Ἱεροσολύμοις κώδ. 90 ἐν τέλει (Κοικυλίδου Κατάλοιπα σ. 165).

469α. 1779. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 467.

470 1779. 1784. — ἐτ. αὐτῷ ἦλθεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Δουσαϊκοῦ ὁ περιηγητὴς Σβετζος Ἰακώβος Ἰωάννης Μπωερνστολ, οὗτος δὲ ἀποθανε πορευομένος εἰς τὴν πόλιν Θεσσαλωνικὴν ἀπο τούτου τοῦ μοναστηρίου.

Ἐπι ἔτος αὐτῷ ἦλθεν καὶ ἓνας ἄλλος περιηγητὴς Σβετζος θεασαμένος τὴν θαυμαστὴν μοῆν τοῦ Δουσαϊκοῦ καὶ τὰ παλαιὰ χειρογραφα αὐτῆς θαυμασὰς δὲ καθέβεν $\frac{17}{5}$ Ἀπριλ.

Οὗτος ἦτο, καθ' ἃ φαίνεται ἐκ τῆς κατωτέρω ὑπογραφῆς, Ἀδελφὸς Φριδερικὸς Σταυροτζέν Μπέχερ. Ἐθνικῆς βιβλιοθήκῃς Ἀθηνῶν κώδ. 65 κέν τῷ ἐξωφύλλῳ (Σακκελιῶνός σ. 13).

471 1780. — Τῇ κ' τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτῷ σωτηρίου ἔτους τελευτήσαντος τοῦ Κωνσταντινουπόλεως κύρ Σωφρονίου ἐπὶ τῷ θρόνῳ, ταῦτον ἀντ' αὐτοῦ διεδέχθη ὁ Παλαιῶν Πατρῶν κύρ Γαβριήλ, μεταπεμφθεὶς ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· κατὰ δὲ τὴν 16' Δεκεμβρίου τὴν βασιλεύουσαν καταλαβόντος, καὶ παρὰ τοῦ ὑπάτου τὸ λεγόμενον καθάδι φορέσαντος, καὶ τῇ συνήθει προπομπῇ εἰς τὸ πατριαρχεῖον παραγενομένου, οἱ εὐρεθέντες ἀρχιερεῖς τὴν μετάθεσιν ἐπ' αὐτῷ πεποιήκασι, καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην τὴν αὐτοῦ πνευματικὴν ἀνάδειξαντες, τὸ, εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα μετ' φωνῆ πάντες ἐξεῖπον.

Ἐν κώδικι Γ-7 τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς Σμύρνης (Κεραμέως σ. 55).

471α. 1782. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 446.

472. 1783. —

Εἰς τοὺς 1783 Ἰανουαρίου 20.

Κίτος μεγάλῳ εὐγαλε ἡ θάλασσα εἰς τὴν ξέρα φώφιον ἀπὸ τὴν πολλὴν τρικυμίαν τῆς θαλάσσης, καὶ ἔτρεξαν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ χωρία νὰ τὸ γνωρίσουν καὶ κανεῖς δὲν τὸ ἐγνώρισεν τί ὄψαριον ἦτον καὶ ἐπέειρον ἀπὸ τὸ κρέας τοῦ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸ ἔβρασαν καὶ ἐγίγονταν λάδι· - ἔβραζον δώδεκα ὀγγίαις κρέας καὶ εὐθαζον δέκα ὀγγίαις λάδι καθαρὸν.

Εἰς τὰς 26 τοῦ αὐτοῦ μηνός τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ

Θεολόγου ἔκαμεν ἕναν φοβερότατον σισμὸν καὶ ὑπερθαύμαστον εἰς τὴν πόλιν λεγομένην Μισήνην καὶ ἐσπκώθη ἡ θάλασσα (πρᾶγμα θαυμαστόν) καὶ ἐκάλυψεν ὅσα πλοῖα εὐρίσκονταν εἰς τὸν αὐτῆς λιμένα· καὶ τοῦτο τὸ ἐσπκώθημεν ἀπὸ τινος συμπατριώτας ὁποῦ εὐρέθησαν εἰς τὴν ὥραν ἐκείνην.

Σε τούτῃ ὥρᾳ ἐκλονίσθη καὶ ἡ νῆσος αὕτη (Λευκάς) εἰς τὰς τρεῖς ὥρας σχεδὸν τῆς νυκτός· μικρόν τι· (τὰ ἐπόμενα προσθέτως ἐν τῇ ὥρᾳ) καὶ ἐπε[σιν] ὅλος ὁ κολαδισμὸς τ[ῶν] [ὁ]σποιτίων ἐνδοθεν καὶ ἐξωθεν ὁποῦ ἦτον ἐλεηνὸν θέαμα εἰς τοὺς ὀρῶντας.

Εἰς τὸ ἔτος 1783 Μαρτίου 9 τῶν ἀγ. μ. μαρτύρων ἔκαμεν ἕναν μέγαν καὶ θαυμαστόν σισμὸν εἰς ταύτην τὴν νῆσον ὁποῦ ἐτρόμαξεν ὁ λαὸς τῆς εἰς ἄκρον τὰς ἐννέα τοῦ ἄνωθεν μηνός· εἰς τὰς ὥρας τρεῖς σχεδὸν τῆς νυκτός καὶ ἐκράτισε ὥραν ἱκανὴν καὶ ἔκαμε μεγάλην φθορὰν εἰς τὴν δυστυχῆ νῆσον καὶ ἐξεραιτίως εἰς τὰ ὄπισθεν αὐτῆς χωρία, τούτέστι Ἀθήνη καὶ Δραγανο καὶ ὅλα τ' ἀκόλουθα αὐτῶν ἐκρημνήσθησαν τὰ ὀσποίτια των ἐκ θεμελίων καὶ ἦτον ἐλεηνὸν θέαμα εἰς τοὺς ὀρῶντας αὐτὴν· ἀπ' αἰτίας τοῦ αὐτοῦ φοβεροῦ σισμοῦ ἐκλονίζετο ἀδιακόπως ἡ νῆσος διὰ τρεῖς μῆνας καὶ ἐπέκεινα.

Κωδ. 42, φ. 1196-120α. τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἐν Ἀθήναις (Νέου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Β' σ. 363 κ. ε.).

473. 1784.— Εἰς τοὺς 1784: Ὀκτωβρίου 26: ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ἐγένηκεν χαλασμὸς εἰς Γκιουμουρτζίνα (Θράκης), καὶ ἐχαλάσθησαν ὡς 500 σπήτια ἐκ θεμελίων, με σφοδρατάτην καὶ μεγαλωτάτην βροχήν· ὥστε καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ἐπνίγησαν, καὶ πολλὰ ζῶα.

Ἐν κώδ. 357 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης (Κεραμέως Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἐρευνητῶν σ. 30).

474. 1785. — (1785) Τοῦ πολέμου.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐκ τοῦ Θεοσίου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 309).

475. 1785. — ἐκημήθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἐν μακαρία τῇ Ἀρξῇ γενομένος Ἀρκαδιουπολεος κύρ Γεράσιμος Σιφνέος τοῦ πικλῆν Χωρικῆς ἐν ἐτι σωτηρίῳ 1785. Αὐγούστου 18· ἡμέρα Κεριακί ἐν Μαγνησίᾳ.

Ἐν τῷ κώδικι 113 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 87).

476. 1786. — (1786). Τοῦ Σελιτζάρη.

Ἐπιγραφικόν χάραγμα ἐκ τοῦ Θεαίου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμ-
πούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 310).

477. 1787. — ἀψπζ' Νοεμβρίου 6' ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος ὁ μα-
καριώτατος Ἀβραάμιος καὶ ἔγινε πατριάρχης (Ἱεροσολύμων) Προ-
κόπιος Ζαγοραῖος ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

Καθ. 663. Ἐῤῥον τῆς πρώτης πινακίδος, τῆς λαύρας Σάδα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν
ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 640). Ἴδε
κατωτέρω ἀρ. 479.

478. 1788. — Εἰς τοὺς 1788. ἀψπη' ἡμέρα Τετράδη ἀπόδοσις
τῆς ἑορτῆς τοῦ Χριστοῦ ἀνέστη καὶ μὴν Μάιος εἰς τὰς 24 κδ' ὥρα
τρίτῃ τῆς ἡμέρας ἔγινε ἑκλιψὶς τοῦ ἡλίου καὶ ἐστάθη ὥρας δύο.

Ἐν φ. 259α τοῦ κώδικος 97 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Κουτλουμουσίου (Λάμπρου
Τόμ. Α' σ. 282).

479. 1788. — ἀψπη' Ὀκτωβρίου κδ', ἡμέρᾳ Τρίτῃ, οἰκείᾳ γνώμῃ
παραιτησαμένου Προκοπίου πατριάρχου (Ἱεροσολύμων) πρὸ δύο
ἡμερῶν, ἔγινε πατριάρχης ὁ σοφολογιώτατος Ἄνθιμος, καὶ ἐν τῇ τοῦ
αὐτοῦ κς' τοῦ ἀγίου Δημητρίου, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ, ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ
τῆς νυκτὸς ἀνεπαύθη Προκόπιος ὁ μακαριώτατος ἐν τῷ Νεοχωρίῳ
(Κωνσταντινουπόλεως) καὶ ἐτάφη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ μετο-
χίου, εἰς τὰ δεξιὰ.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀνωτέρω ἀρ. 477 καὶ ἐν συνεχείᾳ αὐτοῦ.

480. 1788 - 1798. — 1788 Ἀρχινῆ πόλεμος εἰς τρία βασίλεια,
εἰς δὲ τοὺς 1791 ὁ πάπας Ῥώμης ἀποθνήσκει εἰς τὴν Ῥώμην, εἰς
δὲ τοὺς 1794 ἀρχινῆ σεισμός τῆς γῆς, σκότος καὶ γνόφος καὶ ἔπειτα
πῆνα καὶ θανατικὸν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου· 1795 ἓνα μέρος
τῆς γῆς καταποντίζεται καὶ εἰς τὸν ἅγιον τόπον θέλει ἔβγει ὕδωρ καὶ
τὸ ὕδωρ θέλει μεταβληθῆ εἰς αἷμα· εἰς δὲ τοὺς 1796 θέλει γείνει τὸ
μέγα συμπόσιον, τὸ ὅποιον καλεῖται ἡ πύλη τοῦ φωτὸς τῆ πληρε-
ξουσία, καὶ τότε ὅλος ὁ κόσμος χαρήσεται· εἰς δὲ τοὺς 1797 ὅλα τὰ
μέρη τοῦ κόσμου θέλει γνωρίσει τὸν ἓνα ἀληθινὸν θεὸν καὶ τὴν μίαν
ἀληθινὴν πίστιν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν. Εἰς δὲ τοὺς 1798 ὁ παν-
τοδύναμος θεὸς θέλει δεῖξει ποία πίστις εἶνε δικαία καὶ ἡ πλέον ἐκλε-

κτῆ καὶ ἐκείνη θέλει ἐνεργεῖται ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου ἀμήν.

Ἐγράφη τὸ παρὸν εἰς τοῦ 1788 εἰς κοινόσιον Πέτρου καὶ Παύλου τὸ μοναστήριον. Ἡγνάτιος ἱερομόναχος Μπατζηκοβίτης, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Δημοκρατίας ἐκ γῶρας Μακρονίτζης.

Ἐκ χειρογράφου Πατριακοῦ τῆς μονῆς Μπατσκόβου ἐξεδόθησαν ὑπὸ Γ. Κ. ἐν τῷ περιοδικῷ Ἀκαδημίας τευχῆ 6' τῆς 25 Νοεμβρίου 1887 σ. 23. Εἶνε χρησμός ὑπὸ τὸν χρονικῶν σημειωμάτων, οὗ συνέχια εἶνε τὸ ὑπ' ἀρ. 501.

481. 1789 —

αυματοῦ Ἰσοῦφαγα

1789 Μαρτίου

ἀπ

χάλασε τοὺς ζορπάδες

σκότσσε καὶ τοὺς Κοντογιανέους.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς Ῥεντίνης (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας Δελτίῳ Η' σ. 70).

482. 1789. — 1789 Ἀπριλίου 4 ἡμέρα Πέμπτη. Ἦλθα ἐγὼ ὁ ἠγούμενος Διονύσιος Κουτουφᾶς ἐδῶ εἰς τὸ μοναστήρι μετὰ τὰ παιδιά μου νὰ φυλαχθοῦμαι ὅπου ἦτανε θανατικὸ πολὺ.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα τῆς μονῆς Καισαριανῆς κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζηρίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Α' σ. 310).

483. 1790. —

1790 Γεναρίου 15 Μέτος Ἀργυροκαστρίτης

καὶ

Κονιάρης ἐκαμανε

ζορπαλίκι εἰς τὸ κάμπο, κάψανε τα

χωριά καὶ πήρανε καὶ ἄσπρα.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς Ῥεντίνης (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας Δελτίῳ Η' σ. 70).

484. 1790. — 1790 Φλεβαρίου 2 τὸν ἐκλίσαν τὸν Ἀχμέτη ἐπὶ Νταουκλί ἢ ζορπάδες τὸν ἐβγαλαν κρυφὰ καὶ τοῦ πήραν τὰ λογόν.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς Ῥεντίνης (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας Δελτίῳ Η' σ. 71).

485. 1790 - 1793. — 1790: Ιουνίου 28: ἐσκόπησε ἡ Τριπολυττα ἀπο τὴν πανούκλα καὶ ἐκράτησεν σωστά δύο χρόνια.

Εἰς τὰς 1793 Ιουνίου 3: κωδωκε εἰς Ναῦπλιον καὶ ἐστο ἐνθύμησιν.

Ἐν κώδικι τῆς ἐν Ἀρχαδίᾳ μονῆς Ἐπάνω Χοίρας (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχ. ἑταιρείας Δελτίου Γ' σ. 23). Ἴδε καὶ ἀρ. 493, 532, 540, 537, 542, 546.

486. 1792. — Ἔτος ἀψήβ' ὁ ἡγεμὼν ἡ πασιᾶς τῶν Ἰωαννίνων Ἀλῆς ἐπιβουλεύθη τοὺς κατοίκους τὸν Σούλιου ὀνομαζόμενον τόπον. Καὶ πρῶτον ἀλαλάζοντας ὤρμησε μὲ εἴκοσι σῶας χιλιάδες στρατεύματα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐκατέρωθε τίποτεας διότι ἦτον ὁ θεὸς φανερά φανερά βοηθὸς αὐτῶν ἐκίνησε πόλεμον. Καὶ ἴσως μὲ σκοπὸν νὰ στήσῃ θρόνον τυραννικῶ τῷ τρόπῳ. Ἦτον ἐκεῖνοι ὄχι περισσότεροι ἀπὸ χιλίους πεντακοσίους, ἀλλ' αὐτῶν μὲν ἐβοήθησεν ὁ θεὸς εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἤλπισαν, αὐτὸς δὲ ἐστράφη ἀπρακτος, ἐτι δὲ καὶ κατησχυμμένος μετὰ τὸν θάνατον περισσοτέρου παρὰ δύο χιλιάδας τοῦ στρατεύματός του καὶ ἐφρονεύθησαν καὶ ἐξ ἐκείνων ὡς ὀγδοήκοντα. Ἀκολούθησε καὶ ἐστάθη ἡ μάχη ἕνα τρίμηνον. Εἰς τὸν ἄνωθεν τόπον ἱερούργους ὁ Ἄρτης χειροτονεῖ.

Ἐκ χειρογράφου εὐχολογίου τῆς ἐκκλησίας Μονοδενδρίου τῆς Ἠπείρου ἐξέδωκεν ἔνευ τῆς ἑταιρείας τῶν ἀνορθογραφῶν ὁ κ. Δ. Σάββος ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Ε' σ. 569.

487. 1792. — 1792 Ἰουνίου 12 ἐνθύμησις ὅταν ἐφυλακώθη ὁ καυμένος Χατζίκος Σιμόπουλος ἀπὸ τὸν Μεχμέτ πασᾶ καὶ τὸν ἐπῆρε (14) πουγγιὰ δέκα τέσσαρα σποῦ λέγομεν 1000 γρόσια καὶ ὁ θεὸς νὰ φυλάγῃ κάθε χριστιανικὸν γένος ἀπὸ παρόμοιας ἀδικουργίας: εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἤγουν ὅλον τὸν χρόνον ἔστειλεν ὁ θεὸς τὴν ὀλίθριον νόσον καὶ εἰς τὰ Τρίκαλα μάλιστα καὶ εἰς ὅλας τὰς πολιτείας, Λάρισα λέγω, Θεσσαλονίκη καὶ Ἀλασσῶνα εἰς ὅλα τὰ χωρία.

Σημείωμα χειρόγραφον ἐντύπου «Βίβλου Καλοκαιρινῆς» τῆς ἐν Μετεώροις μονῆς Βαρλαάμ, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Βογιατζίδου ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Ζ' σ. 172.

Ἴδε δύο ἄλλα σημειώματα ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 514.

488 1793. — Εἰς τοὺς 1793 ἐγένε μεγάλη ἀκρίθεια, ὅπου κανένας δὲν ἐνθημήθη οὔται εἰ παλεὶ ἐνθυμῶνται, καὶ εἶχαι τὸ σιτάρι τὸ ἡλουτσάκι γρόσια 7. Τὴν αὐτὴν χρονιάν, ἦλθεν καὶ ἡ Βελήμπαισις,

καὶ ἐριξε ἀφορμὴν διὰ τοὺς κλέπτας, εἰς τὸ μοναστεῖρι Δουσίκου, καὶ ἐπύρεν πουγκηὰ 5.

Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν καθ' 651 ἐν τῷ μηνί Ἰουνίου τοῦ ἐν αὐτῷ Ἀνθολογίου (Σακκελίωνος σ. 120).

489. 1793 — Κάνω θύμους, ὄντας ἔγεινε μεγάλη πείνα καὶ ἔπε το σιτάρι τὸ κοιλὸ γρόσια] 45. Ἐγεινε ἀπὸ τὸν Ἀπρίλι εἰς τὸν Θεριστῆ 1793. Ὁ θεὸς νὰ μὴν τὸ ματαδώσῃ.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ἀθ. Ι. Σπυριδάκης ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Ε' (1901) σ. 151 ἐκ Τυπικοῦ, ἐκδεδωμένου Ἐπιτίσι 1691, τῆς ἐν Ἀλμυρῷ Φιλαρχαίου ἑταιρείας Ὀθρως.

490. 1793 — 1793 μηνὸς Ἰουλίου α'. Θήμους ὅπου ἦλθε ὁ μητροπολίτης Διονύσιος Λαρίσης μαζῆ με τοὺς δῖω ἀρχιερεῖς Νεῖον Πατρῶν καὶ Θουμακοῦ μαζῆ με τὸ ἀρχοντόπουλο καὶ εἶχανε καὶ ἄλογα 30 καὶ ἴτανε νομάτι 50.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσῃ μονῆς Ῥεντίνης (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας Δελτίῳ Η' σ. 71). Ἀρχοντόπουλο εἶνε ὁ ἴτερος τῶν υἱῶν τοῦ ἐκ Ῥεντίνης ἀρχόντος Δημητρίου Τζιολακόγλου, ὁ Γεωργάκης ἢ ὁ Κωνσταντῖνος. Ἴδε περὶ αὐτοῦ Γ. Λαμπάκην ἐνθ' ἀν. σημ. 2.

491. 1795 — Θίμεισι ὅταν ἰσχοτοσαν τὸν Γιαννακὸ Κοσταρᾶ Φουρνιότι ἔτος 1795.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσῃ μονῆς Ῥεντίνης (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας Δελτίῳ Η' σ. 72).

492. 1795 — Θημῆσι - 1795 Ἰουνίου - 8 ἦλθε ἕνας Ἐγγκλέζος καὶ εἰριζε τα βηλαεστηὰ τῆς εἰκουμένης ἕνα καθ' ἕνα καὶ ἦλθε καὶ τῆς τῶ μοναστη ἦω καὶ εὐρενησε τα βιβλία ὅλα.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένος ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς ἑταιρείας Τόμ. Γ' σ. 100 ἐκ τοῦ κώδικος 24 ἐν τῇ σταγῶσει πρὸς τὸ τέλος.

493. 1796 — 1796. Μαρτίου 19 εἰρθαν νὰ παρουν τὴν χῶρα καὶ εἰς δέκα τρεῖς τοῦ Ἀπριλίου ἀνιξᾶν το πμουτροῦμ καὶ πύραν τα σκέβι τοῦ μοναστηρίου τί αὐτὶ ἡμέρα ἐπύραν καὶ τὰ πρόβχτα τοῦ μοναστηρίου · 872 κ' (=καὶ) τι αὐτὶ εἰμέρα απᾶνου εἰς το βουνο εἰκοῦν τὸν ἰγοῦμενον Καλίνικον χρόνον 85. εονία τοῦ ἡ μνήμης.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀνωτέρω ἀρ. 485. Ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 532, 540, 537, 542, 546.

Τὸ σημεῖωμα τοῦτο ἐξεδόθη ἀκριβέστερον, καθ' ἃ φαίνεται, καὶ ὡς ἀναφερόμενον ὀρθότερον εἰς τὸ ἔτος 1769 ἀπὸ τοῦ κ. Α. Σ. Ἀρβανιτοπούλλου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἰθνολογικῆς ἑταιρείας. Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 450.

494. 1756. — αψὺς Μαίου λ' ἄρχισιν νὰ γίνη φθορὰ τοῦ θανα-
τικοῦ καὶ τῆς πανούκλας μεγαλοτάτῃ.

Ἐν φ. 605 τοῦ ὑπ' ἀρ. 202 (373) κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ
Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (Λίστες σ. 99).

495. 1797. — Ἐπῆρε ὅλο τὸ σπᾶτο τοῦ Βενετζιάνου ὁμοῦ καὶ
νησίᾳ τοῦ Λεβάντι. Ἦλθαι ἕνας κουμεισιάριος δια νὰ συστήσῃ τῇ δη-
μοκρατείᾳ ἐπὶ Θυάκι· ἰσυνάχθηκε ὅλο τὸ χωρίον Ἀνωγῆς (πλὴν
ὄλοι μας ἀκόμα δὲν ἤξεύραμαί καὶ ἐγελάσθημεν εἰς τὴν μπαλοτα-
τζιὸν καὶ δια καλοσύνη τους ὄλοι με ἤθελον δια μουνιτζιπάλαι. Ὅμως
οἱ μεγάλοι ὅπου πάντα ἡ φαρισαϊκὴ γνώμη εἶναι εἰς αὐτοὺς μὲ ἰσκαρ-
τάρισαν κρυφίως κάνωντας καὶ τὸ χωρίο μας νὰ διπεντέρῃ τὸ μαί-
στράτο μας ἐπὶ Βαθύ· ὅθεν ἐπῆγα ἐπὶ Γενεράλ Γεντίλι Φραντζέ-
ζου μὲ ἄλλους οἱ πρώτοι ΠηπαΓιάννης Νουτζαῖος Τρυχούλιας, Κω-
σταεῖτης Παίρης, Βασίλειος Βλάτης, Ἀναγνώστης Μιλιαρέσης καὶ
ἄλλοι καὶ τὸ ἐκάμαμαί καὶ κἀνι πατέντες καθε Ῥίβα Φρίκιες καὶ
Κιόνι διὰ παντοῦ. Ἐρχόμενος ἐγεννήθη ἡ Πολύτιμη θυγάτηρ μου.
Πλὴν καὶ σε τοῦτο οἱ μεγάλοι μᾶς ἔκαμαν πολλὰ ἔμποδα τόσον
ὅπου οὔτε τὰ ἐξεδᾶ μας ἔδωσαν. Ὅθεν στοχάζωντας ὅλα ἐπείσα ἐ
βασιλικὴ ἀρρώστεια καὶ ὁ θεὸς βοηθός.

Ἀναγνώστης Ζαβερδινός.

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον κατ' ἐμὸν ἀπόγραφον ἐκ τοῦ φ. 4α τοῦ ὑπ' ἀρ. 47
κώδικος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ξενοφώντος.

496. 1797. — Ἠκολούθησαν ἡ ἐπανάστασις τῆς Σμύρνης παρὰ
τῶν γιανιτσάρων.

Ἐν φ. 2486 τοῦ κώδικος 10 τῆς ἐν Ἀνδρῶν μονῆς τῆς Παναγρᾶντου (Λάμπρος
ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Γ' σ. 120. Χωριστοῦ τεύχους σ. 31).

Ἴδε καὶ ἀρ. 513α.

497. 1797. — 1797. Μαρτίῳ 26 Δευτέρα τι εἰμέρα ἐπίραν τέλος
τα χαγιατία τῆς ἐκκλίσιας μητροπόλεος ἀγίου Κορίνθου ὅπου διὰ
προσταγῆς τοῦ Μπεκῆρ μπέη εφέντι ἐγιναν καὶ δια συνδρομῆς τοῦ
πανιερωτάτου ἀγίου Κορίνθου κυρίου κύρ Ζαχαρία καὶ τὸν λιπὸν
εὐσεβὸν Χριστιανὸν τῆς πολιτίας ταύτης.

Ἐν φ. 1α τοῦ κώδικος 28 (870) τῆς Χριστιανικῆς ἐταιρείας (Βέης ἐν Χριστ.
ἐταιρείας Δελτίῳ 7 σ. 77. Χωριστοῦ τεύχους σ. 29). Ἐγράφη, καθ' ἃ φαίνεται, ὑπὸ
Μελετίου, οὗ τὸ ὄνομα φέρεται μονοκονδυλικῶς μετὰ τὸ σημεῖωμα τοῦτο.

Ἡ 26 Μαρτίου 1797 ἦτο Πέμπτη καὶ οὐχὶ Δευτέρα.

498. 1798. — Ἐστειλε ἀρμάδα ὁ Τούρκος σμιμένη με τοῦ Παύλου Ῥούσου Μοσκοβίτι καὶ ἦλθαν καὶ ἐπρόσκυνήσά μας δοκῶντας τοὺς Φραντζέζους· μὰ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν εὗρε ἀφορμὴν ὁ Βελιππιστῆς τῶν Φραντζέζων καὶ ἦλθε με πολλὸν στράτευμα καὶ ἐτρόποσε τὴν Πρέβεζαν. Τί θρήνος, τί σφαμὸς, τί πνημὸς θαλάσσης. Τὴν ὁμοίαν συμφορὰν ποτὲ οὐκ ἔγινε· ἐγιάμισαν τὰ νησιὰ ἀνθρώπους Κεφαλωνιά καὶ Θουάκι· πλὴν παρ' ἐλπίδα ἐγλυτώσαμε διατι εἶχε ἔτοιμα καράβια γαλαξιδιώτικα ναλθούν κα μᾶς πάγουν ὄλους ἀπὸ σπαθὴ μὴ φανεῖ ἐξάφνου ἢ ἀρμάδα. Ὅσα ἔγιναν ἴλεως θεῖ.

Ἐν κώδικι 47 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ξενοφῶντος (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 66).

499. 1798 - 1799. 1803. — ἀψ'η'. Τῆ 1η' Ἰουλίου ἡμέρᾳ Κυριακῆς, ὁ ἐκ τῆς Κουρήτιδος καὶ ταύτης καπετᾶνος ὢν Φώτιος, καταδιωκόμενος τότε ὑπὸ τοῦ σατράπου τῶν Ἰωαννίνων Ἀλῆ πασιᾶ, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἐκ τῆς Θεσπρωτίας Ἀλβανὸν Σάκκαν Τσάμην λεγόμενον, τὸν τε Καλὲμ Ὀσμανζέζαν, Ἀλβανὸν καὶ τοῦτον, καὶ εἰς διακοσίους περίπου ἀριθμούμενοι, ἐληίζοντο τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν χωρία. Αὐτοὶ οὗτοι ἐπιπεσόντες καὶ κατὰ τοῦ Μεγάλου χωρίου, διήρπασαν ὅλην τὴν κινητὴν τῶν κατοίκων περιουσίαν· πυρπολήσαντες δὲ καὶ ὑπὲρ τὸ ἡμισυ τῶν οἰκιῶν, καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους ἀπαγαγόντες, διελθόντες διὰ τοῦ Κρικέλου καὶ Δομνίστης, μηδεμίαν ἐκεῖ βλάβην προξενήσαντες, κατῆλθον εἰς τὰ κατὰ τὴν Κουρήτιδα χωρία, ὅπου μετὰ χρόνου οὐ πολλοῦ παρέλευσιν λαβόντες καὶ τὰ λύτρα, ἀπέλυσαν τοὺς αἰχμαλώτους.

ἀψ'η'. Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐν τῷ χωρίῳ Κοζίτσα τῶν Κραβάρων. ὁ τῆς ἐπαρχίας ταύτης δερβέναγας Ἀλβανός, Μάλιος Μήτσιος λεγόμενος, προσκαλίσας τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Ἀράχοβα Νικόλαον Σισιμάνην, προῖστάμενον τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοῦ σατράπου τῶν Ἰωαννίνων ἐφόνευσεν αὐτὸν διὰ πυροβόλου ἐντὸς τῆς οἰκίας ἐν ἣ κατέλυε. Ἐπεσον δὲ καὶ ἕτεροι δύο ἐκ τῶν ὀπλοφόρων αὐτοῦ ὑπηρετων, ἀντιπυροβολησάντων κατὰ τῶν στρατιωτῶν τοῦ δερβέναγα, πληγωθέντος βαρέως κατὰ τὸν δεξιὸν πόδα καὶ τοῦ Σαντζακ Ντάρεζι Τουρκαλθανοῦ, μεγίστην δεῖξαντος ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν ἄθλιον Σισιμάνην. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν δερβέναγαν Ἀλβανῶν τέσσαρες ἐφρονεύθησαν ταῦτοχρόνως. Κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ ἀπελθόν εἰς

Ἄρταν καὶ ὁ αὐτάδελφος αὐτοῦ Ἰωάννης Σισιμάνης καὶ παρουσιασθεῖς πρὸς τὸν ἐκεῖ τηνικαῦτα διατρίβοντα Βελῆ πασιᾶν, κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ ἄμα ἐξελθὼν εἰς τὴν αἰθουσαν συνελήφθη παρὰ τῶν τοῦ ἡγεμόνος δορυφόρων, ὅτε δύο ἐξ αὐτῶν ἐφόρευεν ὁ ἀκολουθῶν αὐτῷ Τουρκαλθανὸς ὀπλοφόρος Μελέτσος καλούμενος. Ἐπεσε δὲ καὶ αὐτὸς, πιστότατος φανείς, καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς μὴ φεισάμενος. Ὁ δὲ Σισιμάνης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ βληθείς, ἔδωκε τέλος τοῦ βίου διὰ πνιγμονῆς, τοῦ Βελῆ πασιᾶ τοῦτο προστάξαντος. Συγχρόνως δὲ καὶ ὁ τούτου πατήρ, ὁ νέος τῆς Ἠπείρου Φάλαρις, ἐβύθισεν ἐν τῇ λίμνῃ τῶν Ἰωαννίνων τὸν τοῦ Νικολάου Σισιμάνη υἱόν, ὀνόματι Μήτσιον, εἰκοσιπενταετῆ τὴν ἡλικίαν.

αψ'ηθ'. Ἀἰσταρχὸς τις Τουρκαλθανὸς Ἰμπραήμης (Μπράχος Κερζίκης κοινότερον) λεγόμενος, μεθ' ἑτέρων ὁμοίων, πολλοὺς περὶ αὐτοὺς συναγείραντες κακούργους, καὶ ὑπὲρ τοὺς τετρακοσίους ἀριθμούμενοι, ἐξ ὧν τὸ τριτημόριον ἦσαν Ἕλληνες, ἐπέτρεχον ληϊζόμενοι τοὺς κατὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ Φθιώτιδα ἀγρούς τε καὶ κώμας καὶ τὰ μὲν τούτων πυρπολοῦντες, τὰ δὲ [δι'] ἀρπαγῆς ποιούμενοι. Ὁ δὲ τῶν Ἰωαννίνων σατράπης, Ἀλῆ πασιᾶς ὁ Τεπελένιος, ὡς ἐμπεπιστευμένος τὴν ἀσφάλειαν τῶν λεγομένων Δερβενίων, εἰδοποιηθεὶς τὰ κατ' αὐτοὺς, καὶ ἰδίαν αὐτοῦ περιφρόνησιν θεωρῶν ὅσα παρ' ἐκείνων κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐπράττοντο, ἀποστείλας μετὰ πολυαριθμοῦ στρατιᾶς τὸν χαζνατάραν (ταμίαν) αὐτοῦ Ἰσουφάραβον, καὶ πολέμου γενομένου ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ κατὰ τὰ χωρία τοῦ Ἀλμυροῦ, ὅπου συνεκεντρώθησαν, πολλοὺς μὲν ἐφόρευσε, πολλοὺς δὲ ἐζώγρησεν· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν διασωθέντων τότε οὐκ ὀλίγοι μετὰ ταῦτα συνελήφθησαν προδοθέντες.

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ ἀνωνύμου ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς ἑταιρείας Τόμ. Β' σ. 114 κ. ἑ. ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἑπ' ἀρ. 445 ἐκ κώδικος ἀποκειμένου παρὰ τῷ Κωνσταντίνῳ Ἰατριῳ, τότε δημάρχῳ Καρπενησιῶν

500. 1800. — Τους χήλους οκτακοσῆους εγνητὴ ἀκρηθῖτια μεγαλη πρὸς γρόσια 40 τὸ λετζεκη.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένος ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς ἑταιρείας Τόμ. 4' σ. 101 ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 1423 φ. 1α.

501. 1800. — Εἰς ἐνθύμησιν γράφομεν ὅτι πὸς ἔχενεν πόλεμος

μέσα εἰς τὴν Φιλιππούπολιν μετὸν ἀγῶν Χουσουὴν μπέγι καὶ μετὸς Ἀλβανίτας τοῦ Τεμπελὲν πασιᾶ ἤτο ὁ πρῶτός τους Ἀράπ Ἡσούφης με ὀκτακοσίους ἀνθρώπους καὶ ἐβάσταξεν ὁ πόλεμος ὄρας εἴκοσι ὀκτῶ τοῦ Θωμά τὴν ἐβδομάδα μετὰ τοῦ Πάσχα καὶ ἐνίκησεν ὁ Χουσουὴν μπέγι καὶ τοὺς ἐδίωξεν ὅλους τοὺς Ἀλβανίτας μετὸν Ἰουσοῦφ Ἀράπην ἀπὸ μέσα τὴν Φιλιππούπολιν μετὸς τὴν κατασχύνην εἰς τοὺς χιλίους ὀκτακοσίους Ἀπριλίου 13 καὶ ἔμεινεν ἡ Φιλιππούπολις εἰς μεγάλην ἡσυχίαν ἀπὸ τὴν σύγχυσιν τοὺς Ἀλβανίτες καὶ ἐδόξασαν τὸν ἅγιον θεὸν Τούρκοι καὶ Ῥωμαῖοι.

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἔκ. ἀρ. 480 ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτόθι.

502. 1800.—1800 : Ἀπριλλίου κγῆ: ὁ μουσικολογιώτατος κύριος Ἰάκωβος ὁ τῆς Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας πρωτοψάλτης ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ἄνδρας ἐν φρονήσει τε καὶ μαθήσει, θεοσεβῆς, ὀρθόδοξος, φιλακόλουθος καὶ τέλειος τῆς χριστιανικῆς πολιτείας διὰ τοῦτο ἔλεγε συνεχῶς, ὅτι εἰς τὰς εἴκοσι τρεῖς τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τεθνήξεται, ἐπειδὴ ἔλεγε τὸν ἅγιον Γεώργιον δουλεύει, διὰ τοῦτο ἀνάγκη πᾶσα αὐτῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τεθῆναι (μετὰ διαγεγραμμένον τέθηκα) ὤθεν ὁ ἅγιος ὑπακούσας τῆς δεήσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτοῦ ἡμέραν ἀπῆλθε πρὸς Κύριον : —

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. 6α τοῦ κώδικος 89 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱστορικῆς ἐταιρείας. Ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 506, 513.

503. 1801 Ἐν ἔτει αῶα ἠρξάμην διδάσκεισθαι τὴν τοῦ Νικηφόρου λογικὴν παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου τῶν ἐπιστημῶν κυρίου κῦρ Μανασσῆ ἐν τῷ σχολείῳ τῆς Καλλιπόλεως.

Ἐν τετραδίῳ παρὰ τῷ ἐν Καλλιπόλει κ. Ἀγγελῆ Ν. Ταβουλαρίῳ (Κεραμείως Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἔρευνῶν σ. 6 σημ. 1).

504. 1801. — 1801 ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέως ὁ ἅγιος Λέρνης Ἰγνάτιος ὁ ἐκ Σύμης κατὰ φυσικὸν θάνατον.

Ἐν τῷ Πατριακῷ κώδικι ΧΠΔ (Σακκελίωνος σ. 268).

505 1801.—Ἡμέρα Δευτέρᾳ αῶα Ἰουνίου 17 ἐγίνε ἡ μαζηλεία τοῦ παναγιωτάτου κυρ Νεοφύτου, καὶ ἐγίνε ὁ Νικαίας παναγιωτάτος κῦρ Καλλίνικος, καὶ μέγας πρωτοσύγκελλος ἐγίνε ὁ ἴδιος κῦρ

Ἰωαννίκιος Σμυρναῖος, καὶ μέγας ἀρχιεπίσκοπος ἐγένετο τοῦ Ἐφέσου ὁ Κύριλλος, καὶ δευτερεύων ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κῦρ. . . . Τοῦ αὐτοῦ Ἰουνίου 22, ἡμέρα Σαββάτου ἐγένετο ἡ μαζηλεῖα τοῦ αὐθεντοῦ τῆς Μπογδανίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ὑψηλάντου ὁ μπειζαντὲς Κωνσταντῖνος, καὶ ἐγένετο αὐθεντὴς ὁ μέγας δραγομάνος Ἀλέξανδρος Σούτζιου, καὶ μέγας δραγομάνος ἐγένετο τοῦ Καλλιμαχῆ ὁ υἱὸς ὁ μπειζαδὲς.

Κυρίως Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱεροσολύμων κηδ. 439 ἔσωθεν τῆς δευτέρας πινακίδος (Κεραμῆος Τόμ. Α' σ. 426).

506. 1800. — Ἐξώσαν τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τὸν παναγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην κύριον Νεόφυτον, εἰς τὰς 13' τοῦ Ἰουνίου ἐν ἡμέρα Δευτέρα. Τὴν δὲ Τρίτην τῷ πρώτῳ συναχθέντες οἱ τε ἀρχιερεῖς καὶ τοῦ γένους τῶν Ῥωμαίων οἱ πρόκριτοι ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Ἐφέσου οἴκῳ εὔρον ἄξιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τὸν πανιερώτατον ἅγιον Νικαίας κύριον Καλλίνικον. Ὄθεν τὴν Τετάρτην ἐπῆγαν εἰς τὴν πόρταν καὶ ἐφόρεσε καθβάδι καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον· Νικαίας δὲ ἐγένεν ὁ Λακεδαιμονίας καὶ Λακεδαιμονίας ὁ Θεοδώρουπόλεως.

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. 5α τοῦ κώδικος 89 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱστορικῆς ἑταιρείας. Ἴδε καὶ ἀρ. 502 καὶ 513.

507. 1808. — Εἰς τοὺς 1802 Φεβρ. 21 ἡμ: α Παρασκευὴ ἐσύκωσαν τὸν κόντε εἰς ταῖς ὄρας 14 ἐπειδὴ ἤθελαν νὰ ἔμπουν 60 Ἰγγλεζοὶ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἀντεσταθῆκαν καὶ δὲν τοὺς ἄφησαν νὰ ἔμπουν καὶ ἐκλήσαν ὅποταν ἐμπῆκαν οἱ Ἰγγλεζοὶ εἰς τὴν χωρὰν τὴν πορτα τῆς Σπυληᾶς καὶ τὴν Πορτε ριάλα (τῆς Κερκύρας).

Ἐξίδωκεν ὁ κ. Ν. Βέης ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς ἑταιρείας· Τόμ. 5' σ. 101 ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 1133 φ. τελευταίῳ α.

508. 1803. —

1803 Κανὸν θημισι το καιρο οπου μπικε το ασκερι μεσα 5ο
Νοεμβρίου Σουλι και καμαν απο τα ευγα του Σεπτεμβρίου . . εος
3 βριου και ο θεος να καμη τα δηκα του δυατη
εσαβροθικα οι Χριστιανοι απο την μπινα και ο θεος ναν
τους βγαλι σε σελυαμετι . του Χριστουγενου εξ ἀποφασεος

Μαρκου Μποτζιερτις

Ἐπὶ περιεκαλύμματος Μηναίου ἐκ σανίδος ἀποκειμένου νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς

Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς ἑταιρείας (Νέου Ἑλληνομνημονίου Τόμ. Γ' σ. 225 μετὰ πανομοιοτύπου). Ἴδε αὐτόθι καὶ σ. 333 κ. ἑ.

509. 1804. — Εἰς τὰ 1804 Ὀκτωβρῖ: 14 ἡμέρῃ Τρίτη, τὰς 8 ὥρας πρὸς πέντε μνηοῦτα σεισμός μέγας εἰς τὴν Μπογδανίαν.

Ἰασοῦ κῶδ. 3296 φ. 665

Ἡ 14 Ὀκτωβρίου ἦτο Παρασκευὴ καὶ οὐχί Τρίτη.

510. 1805. — 1805 ἐβουλεύθη ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ἀδριανου.

Ἐπὶ τοῦ ἑξωφύλλου τοῦ ἐπ' ἀρ. 80 κώδικος Ἀδριανουπόλεως. Ἴδε Στεφανίδου ἐν *Byzantinische Zeitschrift* Τόμ. ΙΔ' (1905) σ. 611.

511. 1805. — Εἰς τοὺς 1805 Ὀκτωβρίου 20 ζημερόνοντας τῆς ἀγίας κουρᾶς ἡμέρα Παρασκευὴ ἡ ὥρα σταίς δύο καὶ 20 λεπτά τὸ πουργὸ ἐγίνε συσμός καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸν συσμόν περνώντας καμμία ὥρα ἐχιόνισε.

Ἐν φ. 1α τοῦ ἀρ. 81 τῆς ἐν Ἀνδρῶν μονῆς Ἀγίας (Λάμπρος ἐν Ἐπετηρίδι Παρνασσῶ Ἔτ. Β' σ. 207. Χωριστοῦ τεύχους σ. 74).

512. 1806. — 1806. Ελαβαμαὶ τὸ ἅγιον λήψανον τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου ἐκ τοῦ κὺρ Γαβρηὶλ, ἀπὸ τοῦ Μέγα Σπήλων. . .

Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων κῶδ. 11 φ. 326 (Βένης ἐν Ἐπετηρίδι Παρνασσῶ Ἔτ. Θ' σ. 62. Χωριστοῦ τεύχους σ. 22).

513. 1806. — ἄως ὁ παναγιώτατος κὺρ Γρηγόριος, Ὀκτωβρίου 19^η: ἦλθεν ἀπὸ τὸ Ὅρος, καὶ τῇ εἰκοστῇ ἐφόρσε καθβάδι διὰ πατριάρχης ἐν ἡμέρῃ Σαββάτου.

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. 5α τοῦ κώδικος 89 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱστορικῆς ἑταιρείας. Ἴδε καὶ ἀρ. 506 καὶ 513.

513^α 1807. — 1807 ἔκαμαν οἱ Ρῶσοι καὶ Φραντζέζοι τὴν μέγαν δεσμῶν τῆς ἀγάπης, ἤτοι παντοτινῆ σύμπνια νὰ φυλάτουν ἡ δύο ἡμπερατῶρη.

Ἐν φ. 2486 τοῦ κώδικος 10 τῆς ἐν Ἀνδρῶν μονῆς τῆς Παταχράντου (Λάμπρος ἐν Ἐπετηρίδι Παρνασσῶ Ἔτος Γ' σ. 120. Χωριστοῦ τεύχους σ. 31). Ἴδε καὶ ἀρ. 496.

514. 1808.—Προκόπιος ἔτος 1808 ἔγεινε θαύμα, ἔρριψε χιόνι ἀπὸ τὸν Φλιθάρι ἕως τῆς 20 Μαρτίου καὶ μᾶς φάφησαν τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἄρνιά καὶ ἔρριξε καὶ κόκκινο χιόνι εἰς τὴν Κρανιά ὡσαν πεπερί, ταῦτα βεβαιόνω ὁ ἄνωθεν.

Κατωτέρω

Ἔτος 1808 Ἀπριλίου 12 ἦλθεν ὁ δεσπότης εἰς τὴν Καλαμπάκα ὁ Τζηκᾶς καὶ ἔρριξε τζερεμέ εἰς τὸ Βαρλαᾶμ 7000 πενήντα.

Ἐνθα καὶ ὁ ἄνωτέρω ἀρ. 487.

515. 1808.—1808 Σεμ(π)τεμβρίου 28 τὸ βράδι ἐβάλανε οἱ Ἀρμένιδες φωτιά(ν) καὶ ἔκαψα(ν) τοῦ Ἁγίου τάφου τὴν ἐκκλησίαν.

Καθ. 188, ἐν προσθέτῳ φύλλῳ τῆς ἀρχῆς, τῆς λαύρας Σάβα τοῦ ἁγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθηκῇ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 299).

516. 1808 - 1809.—Κάμω [ἐνθύμησιν] ἐγὼ ὁ Χρυσάνθος πῶς ἐπύρασαν ὁ καπετάν πασας τὸν Πυπαθύμιο Πλαχάβα καὶ τὸν ἑστειλαν εἰς τὰ Ἰωάννινα στὸ βυζίρι καὶ τὸν ἔκαμε τσηραικία τέσερα καὶ τὸς δικὸς του τοὺς ἀπέρη τὸ τοβλαίτι μαῖσα. αἰπησσαν μαι τὸς Ἄλ θανίτες πώλημον εἰς τὸ Καστράκυ.

Μετὰ ταῦτα παρεμπόπτουσιν ἄλλη χειρὶ αἱ λέξεις 1809 πατριάρχης Γρηγόριος, εἶτα δὲ συνεχίζεται τὸ ἄνωτέρω σημεῖωμα ὡδε:

1809 Χρυσάνθου μοναχοῦ, καὶ τελυώνοντας ὁ πόλεμος αἰστήλη ὁ βεζίρης καὶ ἐβούλωσε τὰ μοναστήρια καὶ ἐπύρε καὶ το υγούμενος ἀπάνω εἰς τὰ Ἰωάννινα ἕως τὴν σήμερον υμαίραν.

Ἐκ χειρογράφου Ὁρολογίου ιη' αἰῶνος τῆς ἐν Μετεώροις μονῆς Βαρλαᾶμ ἐξέδωκεν ὁ κ. Ἰω Βογιατζίδης ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς ἑταιρείας Τόμ. Ζ' σ. 173.

517. 1813.—1813 Νοεβρίου 28 ἡμέρα Παρασκευῆ τὸ ἀποταχία πρὸς ταῖς δύο ὥραις τῆς ἡμέρας ἔκαμε ἓνα σεισμον καλουτζικον καὶ εἰς ταῖς 28 του Δικεβρίου μυγὸς ἰδίου χρονου εἰς ὀκτώ ὥραις τῆς νυκτῶς ξημερονονταῖς Κυριακῆ μετὰ τὴν Χριστου γένησιν ἐρηξε τὸσον χαλάζη τὸ ὁποῖον ἦτον χοντρὸ ὡσαν αὐγβο κοτιτζινο ἄλο ὡσαν καριδία εἶπον πῶς εἰς καπιους τοπους ἐπεσαι καπιον χοντρον ὡσαν κουκουναρια· λεγουν πῶς ἔζηγιασανε ἓνα κλωνι λιτρα μια καὶ μιση καὶ ἄλο ἔζηγιασαναι καὶ πιγε ὄγγιες 6· ἐτζάκισε πολωτατα κεραμιδιά εἰς τα σπυτια ἐράβδισε ταῖς ἐλεαῖς καὶ νερατζιες καὶ ἐριξε πολες τζουφες καὶ φιλα κατου ἐσκοτώσε τα πουλια τὰ πετουμένα ξιλοκωταῖς καὶ

ἢ τι ἄλο ἔδρε ὅθεν ἀρεθρίσει τελῶς πατῶν ἐκαμὲ μεγαλι ζημία ὁ παντωδυναμὸς θεὸς παλιν μᾶ, ἐφιλάξῃ ἀπο ζετιαν τρομαρα καὶ μᾶς ἐσπλαχνιστὴ δι να μι καταποντισταυμεν καὶ τω γραφῶ δια ἐνθιμίσι· ἔγραψα Γριγωρίου Κωντῶς.

Ἐν Κερκύρῃ ἐκ φ. 46α τοῦ κώδικος 47 τῆς Ἱστορικῆς Ἱταρείας (Νέου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Γ' σ. 482).

Προηγείται τὸ ὑπ' ἀρ. 514.

518. 1814. — † 1814 Μαρτίου 22 τῇ μεγαλι Παρρασκεβῇ ἐκαμὲ ἐνα σισμο ὅπου ἰλεγαμὲν να πεισουν τα σπιτια εἰς τιν χοραν καὶ εἰς ὄλο το νεισι, πρὸς τὰς τρις ὀρες τις μερος δὲν ἰχαμὲ διαβασι τὰς ὀρες ὁμοιοσ ὁ παντοδυναμὸς θεὸς μᾶς ἐσπλαχνιστὴ· δια τουτο το γραφῶ δια ἐνθιμίσι.

Χειρὶ Γριγορίου Κωντοῦ ἐν Κερκύρῃ ἐκ φ. 45β τοῦ κώδικος 47 τῆς Ἱστορικῆς Ἱταρείας (Νέου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Γ' σ. 482).

Ἐπεται τὸ ὑπ' ἀρ. 517.

519. 1814. — 1814 Ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 21 ἐριξε χιόνι ἐστο Στεφάνι ἐβασταξε ὕμῆρες δύο καγῶ Ἀναγνώστης . . Παπαθανασίου.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐν τῷ κατὰ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου Στεφάνι κατὰ τὰς Κλεωνίας κατῳρίῳ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς Ἱταρείας Δελτίῳ Β' 1894) σ. 19.

520. 1814. — Ἐτος 1814 Μαΐου 25 ἐκημηθη ἡ μακαρήτησα ἡ Ἀγορήτσα μπλαθρόνηψη ἀπὸ τὸ μόλεμα τῆς πανούκλας ἡμέρα Δευτέρα . . .

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς Ῥεντίνης (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς Ἱταρείας Δελτίῳ Η' σ. 71).

521. 1814. — 1814 Ἰουλίου 4. ἐπῆγεν εἰς τὴν Ῥαδόβολιν ἐστὸ Βραδέτο ὁ βεζύρης Ἀλῆ πασιᾶς καὶ ἔφερε καὶ μονόξυλα διὰ να φικιάση κούλιαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὧ τοῦ θαύματος ἔπιασε μία βροχὴ καὶ μία φορτούνα καὶ ἓνα χαλαζὶ ὅπου ἐξεπάγιασαν 18 ὄνομάτες καὶ τέλοιο πάντων ἔφυγεν.

Χειρόγραφον σημεῖωμα ἐξ ἐντύπου Παρραλλητικῆς τῆς ἐκκλησίας κατὰ Βίτσης ἐν Ἠκείρῳ, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Σάρρου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς Ἱταρείας Τόμ. Δ' σ. 569.

522. 1815 — Εἰς τοὺς χιλίους ὀκτακοσίους δεκαπέντε ἱστορήθη ὁ θεῖος ναὸς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ὅπου ἦτον πρότερον καθολικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ, ἦγον εἰς τοὺς χιλίους ὀκτακοσίους δεκαπέντε εἰς τὰς δέκαοκτώ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἡμέρα Παρασκευῆ ἤλθεν ἐκ τῆς Ρωσίας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱερὰν καὶ βασιλικὴν Μονὴν τῶν Ἰβήρων ἡ πανσεβάσμιος καὶ ἁγία εἰκὼν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ καὶ ἐβάλθη ἐν τῷ καθολικῷ ναῷ τῆς μονῆς, ἕως εἰς ταῖς 24 ἡμέραις τοῦ αὐτοῦ Ἰουνίου μηνός.

Ἐπειτὰ ἐβάλθη εἰς τὸν θεῖον καὶ πανσεβάστων ναὸν τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ θαυματουργοῦ Πορταϊτίσσης εἰς τὰ δεξιὰ μέρη, καθὼς φαίνεται ἕως τὴν σήμερον.

Ἐν τῷ κώδικι 573 τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ἰβήρων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 172).

523. 1817. — 1817. Ἐγινε λιμὸς μέγας καὶ ὑπερβολικὸς, ἀκρίδια σχεδὸν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην. Τὸ σιτάρι αἰ 100 ὀκάδες γρ: 80, τὸ καλαμπόκι γρ: 90 καὶ πολλοὶ ἐκινδύνευσαν εἰς θάνατον.

Ἐῦρεν «εἰς τὸ περιβόριον ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου ἐν Βαδωνίσι» γεγραμμένον ὑπὸ ἱερέως, οὗ τὸ ὄνομα δὲν διακρίνεται ἄτε ἡμισεβασμένον, καὶ ἐξέδωκε Γ. Ἄ (δαμιδης) ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Η' (1904) σ. 197.

Ἴδε συνέχισαν ἐν ἀρ. 526 καὶ 538.

524. 1817. — αὐγ. Ἰουνίου κῆ ἐν ἡμέρα Σαββάτῳ περὶ πρότην ὥραν σχεδὸν ἤλθεν εἰς τὴν κωμόπολιν Καρπενησίου ὁ ὑψηλότατος καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἰωαννίνων βεζίρ Ἀλί πασιᾶς, ὁ Τεπελένιος, ὅπου διατρίψας ἡμέρας 25, ἐξ ὧν τὴν μίαν ἡμέραν ἐπέρασεν εἰς τὸ χωρίον τὸ λεγόμενον Νόστιμον εἰς τὸν αἶκον τῶν δύο θετῶν αὐτοῦ υἱῶν — Τότε διὰ προσταγῆς τοῦ ἰδίου ἐκτίσθη τὸ ἐν Καρπενησίῳ πραιτώριον, Σαράγιον, κάτωθεν τῆς πολιτείας πρὸς δύσιν, κακίθεν μετέβη εἰς Νέας Πάτρας, εἰς Ζητούνιον καὶ εἰς Λάρισσαν, καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις καθέδραν του. Ἡ δὲ εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἀφιξίς του ἐγένετο ἐπὶ τὸ λουσθῆναι ἐν τοῖς θερμοῖς ὕδασι, τοῖς οὐ μακρὰν τοῦ χωρίου Σμοκόβου ἀναβλύζουσιν.

Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τοῦ κώδικος 31 τῆς μονῆς Προδρόμου ἐν Εὐρυτανίᾳ κατ' ἀντίγραφον τοῦ ἐν Ἀθῆναις καθηγητοῦ διδασκαλείου κ. Ἰω. Τέντε.

525. 1817 — Ἰουλίου 22 1817 ἦλθε ὁ γέρο Ἄλη βεζήρης εἰς τὴν Ρεντῆναν καὶ ἑκατὸν ἡμέρας τῆς εἰς τὸ Λαύρεο . . . κογλου.

Ἐπιγραφικὸν χάρμα δεξιὰ τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς Ἰεωτίτης Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας Δελτίου Η' σ. 71).

526. 1819. — Ἐγένετο εὐθηνία μεγάλη· αἱ 100 ὀκάδες ἀλεῦρι γρ: 15, τὰ δὲ ἄλλα γρ: 7.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 523 κατ' αὐτό. Ἐπιταί το ὑπ' ἀρ. 538.

527. 1819. — Ὅμως ἐρχόντος ἐσυνάχθισαν ὅλοι ἡ χωριάται καὶ ἐκατέβησαν εἰς τὴν μεγάλην βρῖσιν μὲ στοχασμὸν μήπως καὶ κάμουν φτάσι νὰ κοποῦν τὰ ντάπηα (;) καὶ οἱ παγες εἰ πολὲς ὅπου ἐπέρναν ἡ ἀρχωταις καὶ εἰς ταῖς 21 τοῦ ριθέντος μηνὸς μὲ το νά-
παστανέρουον δια τα ταπεια (;) καὶ πάγες εἰς ταῖς 21: ὄραις τῆς ἡμέρας ἐπῆξαν εἰς τὴν χώραν ἡ χωριάταις μὸλον ὅπου εἶχαν καὶ κανόνια :3: καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Μηνᾶ καὶ τέλος πάντων δὲν ἔκαμαν ἄλο παρὰ μόνον πῶς ἔκαψαν τὸ μαγαζὶ τοῦ Σιρ. (;) Σταῦρου διατὶ αὐτὸς ἦτον ὁ ἐναντίας εἰς ὄλα· εἰς ταῖς 28: τοῦ παρόντος ἦλθε τὸ μελητᾶρι καὶ εἰς ταῖς 20: ὄραις ἐστρατεύσε δια ταῖς Σρακηόταις· καὶ ἡ Λευκάδιοι ἄλη ἐφηγαν καὶ ἄλη ἐστάθησαν εἰς πόλεμον καὶ ἀπὸ χωριάταις ολήγη ἐσκοτόθεικαν καὶ ἀπὸ Ἐκλέζους μάληστα πολὴ· ἐπεὶτα ἦλθε ὁ καί-
ναιραλ (= γκενεράλης, στρατηγός) καὶ ἐκραιμασαι διὸ παπάδες τὸν Στραβοσκιάδη καὶ τὸν Παπαφιλήπει εναν Πορίσολο (;) καὶ τὸν Ασπρογέρακα καὶ τοὺς ἄλους οπου ἦταν θειλακομένει ὡς τὰς . . . ἀπο Κορφοῦς· Ο φη. || ψη (;) Ζαμπέλης καὶ ἐλευθεροθεῖ.

Ἐν φ. 16 τοῦ ὑπ' ἀρ. 48 κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἐν Ἀθήναις (Νέου Ἑλληνομνημονος Τόμ. Β' σ. 498 κ. ἑ.).

528. 1819.— 1819· ἐν μηνῇ Ἰουλίῳ 10 ἐφάνη ἕνας κομήτης κατὰ τὸ μέρος τῆς Πάργας μὲ κάπειας ἀκτῆνας ὅπου ἐδῆκνιε τὸ συμβᾶν κα-
κὸν καὶ οἰμουν καὶ ἐγὼ εἰς τὴν χώρα εὐφυμέριος Εἰς τὸ αὐτῷ ἔτος 20 Σεπτερίου ἐστηλαί τὸ γοβένω (= γοβέρνο, governo) εἰς τὴν μητρό-
πολην τὸ Νικολάκη Σταῦρο νὰ πρόγραψουν τὰ τήποτες τῆς ὁ κῶ-
σμος ἡμέρα Κηριακῆ καὶ εἰ Σρακησάνη¹ τοῦ ἐναντήθησαν ὅστε ὅπου

¹ Πρόκειται περὶ τῶν ἐν Λευκάδι Σρακησάνων, οἵτινες ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 126 σημειώ-
ματι τοῦ αὐτοῦ κώδικος καλοῦνται Σθακιόταις.

τούς ἐδηόξαν ἀπρακτοὺς. Ὁ κολονέλ Ἑκλεζωσ ὅπου εἶταν κομαντάντες τοῦ ἑκακοφάνη καὶ ἐπεῖρα 60 Ἑκλεζοὺς καὶ ἦλθε νὰν τοὺς πολεμήσῃ καὶ εἰ Σφακησάνη τὸν ἐκράτησαν καὶ δὲν τὸν ἄφησαν νὰ ἐμπῇ εἰς τὸ χωρίο· ἦταν ἡμέρα Τρίτην καὶ ἐπήστρεψαι εἰς τὴν χώρα· ἐτόται εὐρέθει νὰ εἶναι ὁ Ἀγάπειος Λάζαρος προτοπαπάς.

Ἐν φ. 2α τοῦ κώδικος 48 τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἐν Ἀθήναις (Νέου Ἑλληνομνημονος Τόμ. Β' σ. 499).

529. 1820. — 1820 Αὐγούστου 25. ἐμῆκε τὸ στράτευμα τὸ βασιλικὸν εἰς Ἰωάννινα.

Τὸν ἴδιον καιρὸν 19 Αὐγούστου ἔκαψε τὰ Ἰωάννινα ὁ ἀφωρισμένος Κα(ρ)αλής ὁ γεζίτης.

Τὸν ἴδιον καιρὸν εἰς τὲς ἴδιες ἡμέρας ἦρθεν ὁ βεζύρης Σμαῆλ Πασιόμπης.

Τὸν ἴδιον καιρὸν ἐπάησε τὸ βιλαέτι καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν ἐτὴν Πλάκα ἐτὸ Μέτζοβον.

Τὸν ἴδιον καιρὸν ἔκαψε καὶ τὴν Μάξαν.

1820 Αὐγούστου 22 ἡμέρα Κυριακὴ ἐσκότωσαν τὸν κύρ Μάνθον Κουκουλιώτην εἰς χωρίον Μέτζοβον τὸ ὁποῖον τὸν ἐβάρεσαν τὸ στράτευμα τὸ βασιλικὸν ἕνας τηλήμπασης τοῦ Δράμαλη.

Θεόδωρος Νούτζο Μπαζάκας γράφω διὰ ἐνθύμησιν τῶν μεταγενεστέρων.

Χειρόγραφον σημεῖωμα ἐντύπου Μηναίου τῆς ἐκκλησίας Κάτω Βίτσης ἐν Ἠπειρῷ, ἐκδόθην ἄνευ τηρήσεως τῶν ἀνορθογραφιῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Σόφρου ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἠθολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Ε' σ. 569 κ. ἑ. Ὁ αὐτὸς παραπέμπει περὶ τοῦ Μάνθου εἰς Ἀραβαντινοῦ Ἱστορίαν Ἀλλῆ πασσᾶ σ. 461 καὶ Λαμπροῖδου Ἠπειρωτικὰ μελετήματα ἀρ. 9 σ. 30.

530. 1821. — 1821 Φεβρ. 29 ἄρχησεν ἐδῶ εἰς τὸ Γιάσι, ἡ ρεβελουντζια (=ἐπανάστασις): οἱ Γραικοὶ καὶ ἄλλοι κάτοικοι κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ ἐκοψαν τοὺς Τούρκους εἰς τὸ σπῆτι τοῦ μπεηλικίου καὶ ἄλλους πολλοὺς ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκοντον.

*Ἐκ χειρογράφου ἐμπεριέχοντος καὶ τὸν Ἀγαθάγγελον ἐν Χίῳ (Κανέλλακη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 386).

Ἐπεταὶ ὁ ἀρ. 541.